

ZNĚMEČEK

Dospělým ze dne na den

Film, který by měli vidět všichni kluci a holky z děčáků!

Milá Zámečata,

Zámeček je tu opět s vámi.

"Odchod z dětského domova." Není jediný týden, kdy by se toto téma v děcáku nezmiňovalo,

a nebo o tom sami pro sebe

přemýšlíme každý sám. Co si vlastně pod tím "odchodem" představit? Budete na to sami? Jak zvládnout odchod úspěšně a ukázat především vám samotným, že máte na to začít žít samostatný dospělácký život?

Máte se na co těšit. A to upřímně. Už brzy uvidíte dokument "Dospělý ze dne na den". Ten zachycuje 10 reálných příběhů "dospěláků" z děcáků, kteří si v životě sáhli na dno a rozhodli se vzít znovu svoji šanci do vlastních rukou. Chce se mi plakat, když si představím, kolik dětí z děcáků začíná svůj život na pražském hlavním nádraží, kolik z nich se dostane k prostituci nebo k drogám... My prostě máme sílu se rvát, nevzdávat se a dokázat, že se umíme úspěšně zapojit do běžného života. Je mnoho z nás, kteří svůj odchod zvládli úspěšně, a tím bychom chtěli být inspirací a motivací pro ostatní. Víte o někom takovém...?

Ať už se na něco těšíte, nebo máte strach, nebojte se to sdílet. Zkrátka, nikdy na nic nejste sami.

Držíme vám palce, aby známky na konci tohoto školního roku byly co nejhezčí a aby dny, které nás dělí od letních prázdnin, utíkaly co nejrychleji.

Za celou redakci: Flíka, Frantu, Jířu, Ivču, Natku a Helmuta vás zdraví

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

ANKETA ZLATÝ STŘEDNÍK:

Zvláštní ocenění za dlouhodobost pro Zámeček

Několik let se Zámeček dostává na přední místa v prestižních anketách Zlatý středník a Fénix Content Marketing. Už jenom skutečnost, že se můžeme porovnávat s těmi nejlepšími médii v Česku, je pro Zámeček významnou součástí tohoto krásného zámečkovského příběhu, který spolu s vámi zažíváme už přes 20 let! Odborné poroty nás hodnotí a srovnávají s těmi nejlepšími firemními médii a taktéž s časopisy z neziskového sektoru u nás. Jsme hrdí, že dlouhodobě patříme mezi ty nejlepší.

Ačkoliv jsme neobhájili druhé místo z minulého ročníku ankety, porota nám udělila zvláštní ocenění za dlouhodobost naší společné práce. Vážíme si toho, a ocenění pro nás znamená závazek s vámi v dětských domovech zůstat minimálně dalších 20 let. **#zameceknezanikne**

Děkujeme, že jste s námi. Věříme, že Zámeček je a bude vaším dobrým parťákem i nadále.

Lukáš Kotlár

S FILMEM DO DĚCÁKŮ

Ve středu 25. 4. se v Praze na Hlavním nádraží uskutečnila veřejná premiéra prvních pěti medailonků z dokumentárního filmu režiséra Igora Chauna Dospělým ze dne na den.

Od poloviny května s kompletním filmem rozjíždíme tour po dětských domovech celé České republiky. Naší první zastávkou bude 16. 5. Planá u Mariánských Lázní, kde promítneme film pro DD Planá, Aš, Tachov a Mariánské Lázně. Součástí každé projekce bude i diskuse s účastí tvůrců, aktérů filmu, zástupců neziskových organizací i státních institucí. Cílem celé tour je pomocí konkrétních příběhů upozornit mladé lidi od 13 let na úskalí a nebezpečí, která na ně mohou při odchodu z dětského domova čekat, a poradit jim, čeho se vyvarovat a na koho se v případě nouze mohou obrátit.

Co se chystá

NA TRÉNINKY DOSPĚLOSTI SE JEŠTĚ MŮŽETE PŘIHLÁSIT

Ve Spolu dětem v roce 2018 chystáme pro děti z dětských domovů 11. ročník Tréninků dospělosti.

S radostí pokračujeme v podpoře vzdělání a talentu dětí v dětských domovech, a to v projektu Dejme šanci dětem, kam prostřednictvím webových stránek www.sance.cz mohou zájemci o podporu průběžně zasílat své přihlášky.

PROMĚNY S VERONIKOU

Letos se můžete těšit na všechny naše hlavní projekty, tedy Nový Start s Veronikou, Restart a Proměny s Veronikou.

A právě Proměny s Veronikou mají letos hodně zajímavý program pro děti i tety. Už jsme začali Kurzem rozvoje vnitřního potenciálu s osvědčeným trenérem lidských talentů Janem Mühlfeitem. Další část je samotná PROMĚNA VIZÁŽE, která je připravena jak pro děti, tak pro tety z DD. V proměnách se vystřídají profesionální kadeřník, vizážistka, stylistka, fotograf a celou akci bude dokumentovat náš kameraman. V hlavních rolích pak budou děti a tety z dětských domovů.

NADAČNÍ FOND
VERONIKY KAŠÁKOVÉ

Ochutnávka

Rozhovor

Šéfredaktor Zámečku vyzpovídal Jana Dzurka, který strávil osm let v DD Hora Svaté Kateřiny. Jak se s odchodem vypořádal a splnil si sen stát se wrestlerem?

6-9

Téma: nový film

Známy režisér Igor Chaun natočil dokument z prostředí dětských domovů. Premiéru filmu Dospělým ze dne na den si nenechala naše redakce ujít.

10-17

Zprávy z DD

Více než dvacetistránková porce příběhů a zážitků nás přenese zpět do období Vánoc, zimních radovánek, masopustu, jarních prázdnin a Velikonoc.

22-46

Tisíckrát na pódiu

Hudební skupina Dětského domova Olomouc odehrála svůj tisící koncert. Článek vám přiblíží atmosféru jubilejního vystoupení Popové školy.

52-55

Správná 5

Tradiční velikonocní akce pro kluky a holky z pěti domovů tentokrát jako život takové normální rodinky. Fotoreportáž z Myšince.

56-59

Novinky z Open Gate

Třístránkový důkaz, že se život v areálu základní školy a gymnázia v Babicích u Prahy netočí jen okolo studijních výsledků.

63-65

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nadja Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Jan Dzurko (dříve DD Hora Svaté Kateřiny): Z Hard Rock Cafe do ringu wrestlerů

Honza Dzurko (24 let) vyrůstal od desíti let v Dětském domově Hora Svaté Kateřiny. Rozhovor jsme spolu udělali v pražském kině Royal po premiéře dokumentu „Dospělým ze dne na den“, který byl o drsných příbězích děcek-dospěláků, které už odešly z děcáků. O to zajímavější povídání to bylo. Filmově by se Honzův příběh dal natočit už teď.

Ze základky vyšel ze sedmé třídy, nedokončil stavařský obor a ví, co to znamená mít na krku exekutory. Dnes je to úspěšný mladý muž, který díky Nadaci Terezy Maxové dětem pracuje pro Hard Rock Cafe v Praze a stále věří, že si třeba jednou splní svůj dětský sen – stát se profesionálním wrestlerem. Už v děcáku si Honza postavil svůj ring.

Jaké máš po zhlédnutí dokumentu o odchodech děcek z děcáků pocity?

Hodně věcí, o čem tam mluvili, mně bylo povědomých. Jakože ty děcka po odchodu... Přijde mi to, že jakoby řeší podobné otázky; kam jít. A některý příběhy byly fakt drsný – třeba ten kluk, co zažil prositutici, ten Míra, to bylo ostrý...

Hledají se Ti těžce slova.

Já jsem z domova nedobrovolně odešel v 18 letech. Prostě mě vyhodili a neměl jsem se na koho obrátit. Ti lidi, na který

jsem se obracel, mě zklamali. Nevěděl jsem, s kým ty problémy řešit. Ta příprava na odchod tady fakt chybí. Ty úřady, papírování, to jsem neznal vůbec. V domově s tebou všechno furt vyřizují vychovatelé.

NIKDY JSEM TŘEBA NESPAL VENKU. NAŠTĚSTÍ

Běžně o tom, proč jsi v děcáku, s nikým nemluvíš. Proč?

Beru to tak, že se to prostě stalo, a už se k tomu nevracím. Nebrečím nad tím, že teď něco nemám nebo že bych něco chtěl, anebo řešil, čím je to všechno vina. Takové věci se prostě v životě stávají. Nemám rodičům za zlé to, že jsem skončil v děcáku.

ZÁŠKOLÁCTVÍ

Jak jsi na otázku „Proč jsi v děcáku?“ tedy odpovídal?

Vždycky jsem to udal na záškoláctví. Je to jakoby pravda, ale táta měl tah dva roky

na Slovensko a ty dva roky mi celkem fakt chyběly. V budoucnu mi to pokazilo fakt spoustu věcí.

Jak jsi vlastně zvládl před 6 lety svůj odchod z děcáku?

Když jsem odcházel z děcáku, to mi bylo 18 let. Pak jsem šel do Bíliny k mámě a byl jsem tam nějaké tři roky. Občas jsem měl nějakou práci. Makal jsem načerno. Většinou na stavbách za málo peněz. Studoval jsem stavební obor, který jsem nedokončil a skončil těsně před ukončením. Bydlel jsem v Bílině, školu jsem měl v Mostě, a ty finance na to prostě nebyly, abych se tam dostal, takže škola padla. Tak to bylo do svých 21 let.

PRODEJ ŽILETEK PO TELEFONU

Poté jsi odešel od mamky do Domu na půl cesty a musel jsi začít pracovat.

Kamarád byl v Domě na půl

cesty v Obrnicích, a tak jsem to šel zkusit tam. Chvilku jsem pracoval v call centru, což byla taková bezpáteční práce. Prodával jsem žiletky a takové hlouposti po telefonu.

Bavila tě ta práce?

Nebavila. Samo ti to vyhazuje čísla, zavoláš a zkoušíš, jestli ti to někdo zvedne nebo ne. Na ten hovor máš napsaný script (scénář) a máš dvě verze scénáře. Jeden pro ženskou a druhý pro chlapa. Na druhém papíře máš sepsané argumenty na to, proč to nechteš a proč by

si to měli vzít. Vydržel jsem tam jeden týden. Tuto práci jsem si našel sám a chtěl jsem ji zkusit. Pak jsem se nějaký čas flákal v domě na půl cesty, tam nebyli důrazní na ty lidi. Tam jim stačilo, že si byl vedenej na úřadu práce. Jako říkali ti, ať si najdeš práci, ale nebyli na to moc důrazní. To mně táhlo na 22.

PRAŽSKÝ AMAZON

Pak jsi nastoupil do Prahy do Amazonu, kam Tě z Mostu dováželi každý den.

Tam jsem byl čtyři měsíce.

Měl jsem i jinou zahraniční nabídku. Mohl jsem hlídat nějaké objekty v Německu. Chtěl jsem to vzít, skončil jsem kvůli tomu v Amazonu, ale nakonec ta práce nevyšla. Pokazil jsem si to sám. Někaký čas jsem byl bez práce a pak jsem to zase zkusil v Amazonu.

Začal jsi potom bydlet u kamaráda v Mostě, ale cesta Tě zavedla zase do Domu na půl cesty. Co se stalo?

Měli jsme spolu byt, ale neutáhli jsme to penězma. Majitel si pořád navyšoval nájem. Asi

půl roku jsem byl u kamaráda a pak jsem šel na dva měsíce zase do Domu na půl cesty, který se z Obrnic přestěhoval do Mostu.

RESTART

Po čase Tě kamarád nalákal do Prahy.

Volal mi s tím, že mi může dohodit práci v Praze a že můžu pracovat v brazilské restauraci AMBIENTE. Nemohl jsem si sehnat žádné jiné bydlení, takže jsem si našel Dům na půl cesty v Praze, kde bydlím dodnes.

Změnila Ti Praha život?

Dodnes mě dohání dluhy. Udělal jsem si je tím, že jsem si nabral nějaké půjčky. Většinou jsem si půjčoval na to, že jsem byl u mámy

a chtěl jsem jim finančně pomoci. Věděl jsem, že z toho můžu mít problém. V bance jsem si jednou vzal kontokorent (možnost čerpat peníze i v mínusu), pak jsem si vzal ještě půjčku u PROVIDENTu. V tu dobu jsem to bral jako jednorázové řešení. Říkal jsem si, že to budu mít rychle splacený, je to pět tisíc... Dneska musím zaplatit už 40 000 korun.

TO DÁŠ!

Co sis v Praze pracovně vyzkoušel?

V Praze jsem pracoval v brazilské restauraci asi půl roku, pak jsem pracoval v KIKA nábytku a teď jsem v Hard Rock Cafe. Využit projektu TO DÁŠ! mi nabídli v Sámovce. Rovnou jsem tam napsal, měl jsem v nadaci poté schůzku a dozvěděl jsem se, že mají spolupráci uzavřenou s Hard Rock Cafe. Potom tam následovaly tři pohovory. Z většiny části byly tyto pohovory v angličtině. I školení bylo anglicky.

Moji kolegové jsou převážně z Kuby, Španělska a z Nového Zélandu. V naší práci je zároveň muzeum. Jsou tam vystavený bundy, kytary nebo motorka. Sám nehraji na kytaru a ani jsem nejel na motorce. Koženku jsem měl, ale tu teď už nenosím. Práce v restauraci má své plus, že to není taková robotárna jako ve fabrice. Je to práce s lidma, a tím, jak pracuji s cizincema, tak poznám jinou kulturu, naučím se něco od nich.

WRESTLING

Kde ses naučil tak dobře anglicky?

Nejvíce jsem se naučil z filmů a z toho, že jsem koukal na videa wrestlingu.

Baví Tě wrestling? To je celkem neobvyklý koníček.

Wrestling je sportovní zábava. Je to show. Není to reálný boj. Slouží to k tomu, aby to lidi pobavilo. Je jedno, jestli vyhraješ, nebo prohraješ. V Česku to nejde dělat profesionálně, ale jsou tady amatérské skupiny.

Chtěl ses mu někdy věnovat?

Byl to můj plán poté, co vyjdu z děčáku. Že bych se tím mohl živit, ale nedošlo k tomu. V domově jsem trénoval sám, postavil jsem si tam i ring. Koupil jsem si provazy, do země jsem zatloukl kůly. To bylo na zahradě. Neměl jsem ale nakonec s kým trénovat. Tety byly našťastí rozumné, oproti mně, a řekly mi, že to tam nesmím s nikým zkoušet, že by se někomu mohlo něco stát.

MUSÍM SI NA TO POČKAT!**Už jsi to vzdal úplně?**

Dnes už to není taková vášeň, jak byla v dětství. Jsem už větší realista a vím, že ti profesionálové fakt hodně trénují už od 15 let. Že to trvá roky a roky, než se to vrátí zpátky. Musel bych teď do zahraničí. Je možné jet trénovat do Drážďan, šlo by to. Musím si ale na to počkat. Ještě na to nemám, je to dost drahý. Musíš do sebe hodně investovat, co se týče fyzické stránky, vizuální stránky, musíš do sebe cpát ty prachy, aby to šlo vidět. Nemůžeš tam přijít v tepláčkách. Musíš si vytvořit charakter, pod kterým vystupuješ. Můžeš klidně zápasit jako popelář. Musíš chodit na tréninky, které se platí. Ty nejsou zadarmo, protože to by pak chtěl každý.

**NAPŮL CIKÁN,
NAPŮL ČECH****Jaký by byl tvůj charakter?**

Za ty roky mě napadlo už hodně postav. Mohla by to být Two-Face – komiksová postava, která měla napůl popálený obličej. Takže bych nosil napůl masku, ještě přemýšlím nad jménem. Hodilo by se mi, protože bych byl na půlky. Protože jsem napůl cikán, napůl Čech. A ta osoba by mluvila ve třetí osobě a v množném čísle, což by bylo zábavný. Na mikrofону probíhá velká část té práce. U této práce musíš být taky herec. Není to jenom o tom, že jsi namakaný a umíš nějaké pohyby.

PROZATÍM NA MYČCE**Co pro to teď budeš muset udělat?**

Jediný, co mi teď zbývá, je udržet si práci, splatit půjčky, abych byl od dluhů čistý, a pak zkusím ten wrestling. V Hard Rock Cafe jsem chvíli, a jsem tam na myčce.

Máš pocit, že jsi v životě, alespoň pro teď, vyhrál?

Sem rád, že jsem zůstal sám sebou a nestala se ze mě smažka.

Jsem hodně tvrdohlavý a nemám rád, když mi někdo něco rozkazuje. Mám svůj čas, a tím se řídím. Teď už je to na mně, abych nezklamal.

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

TO DÁŠ!

Projekt To dáš! byl odstartován na podzim roku 2017 s cílem pomáhat znevýhodněným lidem na startu pracovní kariéry a při vstupu na trh práce. V současné době je do projektu zapojeno přes 80 mladých lidí, kteří se díky němu mohli lépe připravit na pracovní pohovor, získali nabídky na zaměstnání nebo absolvovali brigády.

Projekt funguje na principu sociální personální agentury a nabízí klientům i zaměstnavatelům odborné zázemí a spektrum návazné podpory. Mladí lidé, kteří vyrůstali v dětském domově, nebo mladé maminky, které odcházejí z azylových domů, mají často problém s hledáním nové práce, chybí jim zkušenosti, často mají problémy i ve zdánlivě běžných situacích. S tím jim právě projekt To dáš! pomáhá. Vznikl v rámci mezinárodní iniciativy Youth Empowered, kterou do České republiky ve spolupráci se strategickým partnerem, **Nadací Terezy Maxové dětem**, přináší společnost **Coca-Cola HBC Česko a Slovensko**.

Zájemci se mohou hlásit prostřednictvím e-mailu:

josef.trnka@terezamaxovadetem.cz

Dokumentární film režiséra Igora Chauna

Dospělým

ze dne na den

Tour 2018/2019 po celé ČR

Jedeme do všech krajů, přijď i ty na promítání!

Skutečné příběhy mladých lidí, kteří po odchodu z děčáku hledají svou novou životní cestu a identitu. **Připraví dětský domov mladé lidi na dospělost? Kdo se postaví na vlastní nohy a kdo skončí na šikmé ploše?** Podívej se, jak si vedli hrdinové nového dokumentu...

FB Mimo domov | www.dospelymzednenaden.cz

Pod záštitou

Partneři

Mediační partneři

0 filmu, který musíte vidět

Režisér Igor Chaun dokončil celovečerní dokumentární film s příběhy mapujícími život mladých lidí po odchodu z dětského domova.

Jeho cílem je prostřednictvím autentických příběhů pomoci dětem z dětských domovů v přechodu z chráněného prostředí do drsné reality běžného života. Mimo to má oslovit i laickou a odbornou veřejnost a přiblížit jí, jak obtížné je postavit se za branami dětského domova na vlastní nohy a obstát v dospělém životě bez dostatečné podpory.

Mimo domov a Kamil Vacek

Ke spolupráci oslovil Igora Chauna spolek Mimo domov – nezisková organizace, jejímž cílem je podpora integrace dětí z dětských domovů do společnosti ve chvíli, kdy domov opouštějí. Za vším ale stojí Kamil Vacek, majitel společnosti TCCM, který s nápadem přišel a rozhodl se natáčení zafinancovat. A proč právě tato cílová skupina? Na to má Kamil Vacek jasnou a stručnou odpověď: „Rád bych, aby každý dostal šanci.“

Cílem tohoto projektu podle něj je oslovit dospívající děti v domovech, politiky a donátory. *„Naší ambicí je, aby film vidělo několik tisíc dětí. Pro stovky z nich můžou být životní příběhy lidí z filmu inspirací a návodem, jak se poprat se svým vlastním osudem,“* doplňuje Kamil Vacek.

Klára Chábová, předsedkyně spolku Mimo domov, o tom říká: *„Stále se potýkáme s tím, že děti, které opouštějí dětské domovy, nejsou na dospělý život připraveny. Ročně odchází stovky dětí a řada z nich neuspěje, protože si nenajde práci, neumí fungovat samostatně, mají velmi nízké sebevědomí a není nikdo, kromě neziskových organizací, kdo by jim pomohl se zorientovat a začlenit. Když jsme o tom mluvili s Kamilem Vackem, napadlo ho, že by bylo dobré natočit medailonky s dětmi, které uspěly, i těmi, kterým se to nepodařilo.“*

Do každého děcáku

Po pražské premiéře a veřejném promítání na hlavním nádraží v Praze se film vydá na roční tour po všech krajích České republiky. Film by mělo dostat možnost zhlédnout každé dítě z dětského domova v ČR starší 15 let.

Film může pomoci

Klára Chábova záměr upřesňuje: *„Medailonky bychom rádi promítali v dětských domovech dětem, aby věděly, na co mají být připraveny. I nadále s nimi budeme na toto téma diskutovat. Také bychom v krajích rádi promítli film veřejnosti, politikům a vysokým úředníkům. Protože především oni mají ve svých rukou legislativní změny, které by mohly těmto dětem pomoci s přechodem do dospělého života.“*

Roman Hrůza

Dokumentární film *Dospělým ze dne na den*, jehož režie se ujal Igor Chaun, mapuje příběhy několika – dnes již dospělých – lidí, kteří vyrůstali v dětském domově. Museli se vypořádat s tím, že nepoznali rodičovskou lásku, a čekal je velmi těžký start do dospělého života. Každý z nich si s tím poradil po svém. Naším záměrem je promítat tento film v dětských domovech. Ukázat dětem, které tam dnes žijí, na co si mají dát pozor, co je čeká a kde mohou hledat pomoc v případě, že se dostanou do úzkých.

SIMONA (24 LET) Z FILMU DOSPĚLÝM ZE DNE NA DEN:

Když jsme nemohli usnout, zavírali nás v děcáku na půdu

Simono, jaké pro vás bylo natáčení filmu? Je těžké mluvit otevřeně o svém životě na kameru?

Už jsem v jednom podobném dokumentárním filmu vystupovala a nedělá mi to problém. Je pravda, že jsem ze začátku váhala, zda chci vystoupit z anonymity. Ale svou minulost mám v sobě vyřešenou a věřím, že mé vyprávění může někomu pomoci. Snažila jsem se vyprávět vše po pravdě a tak, jak to cítím, a nakonec mám z natáčení dobrý pocit.

VŠECHNA ROZHODNUTÍ MÁME VE SVÝCH RUKOU

Říkáte, že máte svou minulost vyřešenou.

To není snadný úkol pro nikoho z nás. Kdo vám s tím nejvíce pomohl?

Naučila jsem se pomoci si sama. Lidé jsou důležití, mohou vám být oporou a pomoci vám. Ale na ty nejdůležitější věci uvnitř je člověk sám a je to jen na vás, jak se k těžkým otázkám postavíte. Věřím, že všechna rozhodnutí máme ve svých rukou. Je v tom velká svoboda, kterou nám nikdo nevezme.

Co si myslíte, že je na vašem příběhu ve filmu zajímavého, a co jste svým vyprávěním chtěla lidem sdělit?

Pro mě byl v mém životě zlovomý moment, kdy jsem se dostala ke své stávající pěstounce. Po dvou nevydařených pokusech a bolavých návratech do dětského domova pro mě začal nový život. Chtěla jsem říct lidem, kteří uvažují o pěstounství, aby své rozhodnutí dobře zvážili. Nejde to dělat jen pro peníze. Dítě, které si k sobě vezmete, potřebuje spoustu lásky a pozornosti, kterou mu musíte chtít dát. Jinak to nemá smysl.

PODPORA PĚSTOUNŮ

Film Dospělým ze dne na den je hlavně o odcházení mladých lidí z dětského domova a stavění se na vlastní nohy. Vy sama jste tedy přímo moment, kdy byste se najednou ocitla v 18 letech bez podpory, nezažila, že?

Ne, já naštěstí ne. Vždycky jsem měla a dosud mám podporu své pěstounské rodiny.

Můj bratr ale v takové situaci byl. Vyrostl však naštěstí v dětském domově, kde ho na samostatný život dobře připravili a měl podporu jeho ře-

ditele. Bratr je silná osobnost, osamostatnil se velice rychle, začal spořit, našel si práci a vede si výborně. Jsem na něj opravdu hrdá.

V DOMOVĚ JSEM ZAŽILA TÝRÁNÍ I ŠIKANU

Většina lidí si život v dětském domově těžko dokáže představit. Jak na svůj pobyt v něm vzpomínáte? Co byste chtěla, aby lidé o dětech v dětských domovech věděli?
Protože jsem v dětském domově žila jen do 10 let, připadá mi to už docela dávno a mám jen kousky vzpomínek. Navíc každý dětský domov je jiný, liší se atmosférou a přístupem. Některé jsou spíše rodinného typu s blízkými vztahy mezi dospělými a dětmi. Na dětský domov, kde jsem žila já, nevzpomínám ale vůbec ráda.

To, jak se k nám dvě vychovatelky chovaly, bych s odstupem času označila za týrání. Nebo alespoň já jsem to tak prožívala. Když jsme například nemohli dlouho usnout, zavíraly nás do izolace na půdu, kde jsem se bála. Jedna nás dokonce bila. Zažila jsem i šikanu od starších dívek, nejen na kamarádech, ale i na vlastní kůži. Vydíraly, vyhro-

žovaly nám bitím, kradly nám peníze. Mluvit o tom s dospělými nemělo smysl a musela jsem se bránit sama. Cítila jsem mnoho beznaděje. Byla jsem opravdu šťastná, když jsem odtamtud mohla odejít do pěstounské rodiny. I když je jedna věc, na kterou vzpomínám ráda. Rozlehlý park, ve kterém jsme trávili mnoho času běháním a hrami. Byl to prostor, kde jsem se cítila svobodně, a utkvěl mi v srdci.

Film Igora Chauna popisuje některé příběhy mladých lidí, kteří se po odchodu z dětského domova dostali na šikmou plochu a nedokázali si se samostatným

životem poradit. Co si myslíte, že dospívajícím dětem v dětských domovech chybí, aby odcházely na život lépe připraveny?

To je nesmírně individuální. Věřím, že existují dětské domovy, kde přípravě věnují mnoho času a podpory a kam se děti mohou obracet pro radu i po jejich opuštění. Na druhou stranu, je mnoho zařízení, kde sice děti žijí v materiálním blahobytu, ale na dospělost nejsou připravené vůbec.

Najednou se octnou samy za branou zařízení, které bylo dosud jejich jediným domovem. S minimem prostředků a s mizivými představami

o tom, jak hospodařit s penězi, jak si najít bydlení a práci, jak navázat fungující vztahy. První problémy pak na sebe nenechají dlouho čekat a stává se z nich nekonečný řetěz. Život najednou přináší každý den nové a nové situace, které bez přípravy nebo opory prostě zvládnout nejde. A znám takových případů několik.

Co myslíte – je vůbec možné stát se „dospělým ze dne na den“?

To určitě ne. Mám zkušenost, že jde o dlouhodobý vnitřní proces. Každý se musí vypracovat sám, musí se sám rozhodnout, jaký chce mít život a hodně pro to udělat.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ JE MÍT SILNOU VŮLI

V tom je tedy podle vás hlavní rozdíl mezi lidmi, kteří přechod do dospělosti zvládnou, a těmi, kteří se vydají na špatnou cestu?

Přesně tak. Dospělost je myslím v tom, nespolehat se, že se o mě postará někdo druhý. Mít silnou vůli některé věci si zakázat a jiné dělat, i když se mi nechce. A vědět proč. Znat svůj cíl. Ty nejdůležitější věci za mě nikdo neudělá. Čím dřív to každý pochopí, tím víc problémů si může ušetřit.

Simono, myslíte si, že film Dospělým ze dne na den může někomu pomoci?

Určitě ano. Někdy stačí jeden příběh, který vás silně zasáhne, a můžete se rozhodnout, že budete žít lépe. Film může dát mnoho každému, kdo o to bude stát a nechá se jím ovlivnit. Jsem ráda, že tu možnost dostane každý dospívající ve všech dětských

domovech v České republice. Doufám, že i mé vyprávění někomu pomůže. Chtěla bych jiným dětem ukázat, že to jde, mít se v životě dobře, i když jejich příběh nezačal ideálně. Ale co je v životě ideální? Každý člověk má své otázky, na které hledá odpovědi, a nikdy nemůžete porovnat, kdo je na tom hůř a kdo lépe. Každý je se sebou sám, v tom jsme na tom všichni stejné.

Jak si představujete svou rodinu v budoucnu? Chtěla byste mít děti?

Rozhodně ano. Čím jsem starší, tím mám děti radši. Už teď mám kamarádky z dětských domovů, kterým se narodily děti, a jsem šťastná, když si je mohu pochovat. Chtěla bych mít děti buď vlastní, nebo adoptované. Chtěla bych jim poskytnout láskyplný domov a alespoň částečně splatit, čeho se dostalo v péstounské rodině mně. Zatím ale čas na vlastní děti ještě nepřišel. Je to velká

zodpovědnost. Člověk musí vnitřně cítit, že je připravený.

Marta Plecítá, RHA.CZ

O Simoně

Vyrůstala s bratrem – dvojčetem – do 10 let v dětském domově v Holicích. Oba byli ve čtyřech měsících odebráni matce pro zanedbání péče, postupně prošli kojeneckým ústavem a poté přešli do DD. Dvakrát byli na krátkou dobu umístěni do péče v péstounských rodinách, z obou se ale vrátili zpátky do dětského domova. Důvodem byla bratrova těžko zvladatelná povaha a náročnost péče o něj. Když Simona dostala další nabídku na péstounskou péči s podmínkou, že do ní půjde sama, rozhodla se ji využít. V nové rodině už zůstala a vyrostla, je její součástí dodnes a považuje ji za svůj opravdový domov. S bratrem si uchovala blízký vztah.

Simona má kromě bratra ještě osm dalších sourozenců. S některými z nich udržuje občasný kontakt a některé nikdy nepoznala. Všichni vyrostli v různých domovech po celé ČR. S matkou se Simona nestýká, podle svých slov necítí důvod. Svého otce poznala před rokem a ráda by s ním zůstala v přátelském kontaktu.

Simona se vyučila v oboru umělecký truhlář, řezbář a v současnosti studuje na střední průmyslové škole v Hradci Králové umělecko-řemeslné zpracování dřeva. Kromě práce se dřevem jsou její velkou zálibou koně, hudba a zpěv. Přála by si žít spokojený život v lesbickém vztahu a mít časem vlastní rodinu.

BÁRA (21 LET) Z FILMU DOSPĚLÝM ZE DNE NA DEN:

Štěstím a záchranou byl dětský domov v Plané, pomohli mi i s mojí Ellenkou

Báro, jaké pro vás bylo natáčení filmu a jak jste zvládla mluvit o svém životě před kamerou?

Bylo to úplně v pohodě, jsem otevřený člověk a nemám problém o sobě mluvit. Jediné, z čeho mám trochu obavy, je, co filmu řeknou moji rodiče a otec mé dcery. Asi se jim nebude líbit, co říkám, protože se mezi námi stalo mnoho nehezkého. Ale já jsem si nic nevymyslela a všechno v mém vyprávění je pravda. Tak snad to pochopí.

Říkáte, že se mezi vámi a vaší rodinou staly nepřijemné věci. Kdo je teď tedy pro vás největší oporou?

Budete se možná divit, ale je to malá Ellenka. Všechnu péči mi vrátí svou láskou, je tu pořád pro mě, nikdy se na mě nezlobí a nic mi nevycítá. Ona je pro mě nejdůležitější člověk na světě.

Film Dospělým ze dne na den popisuje odcházení mladých lidí z dětských domovů do dospělosti. Co si myslíte, že mladým lidem nejvíce v dětských domovech chybí, aby odcházeli lépe připravení?

Nemůžu mluvit za všechny dětské domovy, protože jsem sama měla obrovské štěstí na „svůj“ dětský domov v Plané. Ale vím od přátel, že jsou dětské domovy, kde se připravě na dospělost nikdo nevěnuje, a to je pak obrovský problém. Bez dlouhodobé přípravy se do reálného života odejít nedá, to by nezvládl nikdo. Nikdo se totiž sám od sebe nestane dospělým ze dne na den.

Jak tedy pomohli v Plané vám?

Pro mě je můj dětský domov

v přípravě na dospělost tím nejlepším, co mě v životě mohlo potkat, a moc bych přála všem mladým lidem takové zázemí. Bohužel vím, že je to zatím spíše výjimečné.

Podpořili mě v největším rozhodnutí – nechat si Ellenku, když jsem zjistila, že jsem těhotná. Mohla jsem tam s ní rok zůstat, pomáhali mi s péčí o ni, s hlídáním, když jsem si potřebovala zařídit potřebné věci na úřadech. Mohla jsem tam s dospělými otevřeně mluvit o svých obavách a o budoucnosti. Cítila

jsem, že nejsem na všechno sama. Dodnes se na ně mohu s čímkoli obrátit.

Naučili mě i řadu praktických věcí – například jsme měli zajímavý seminář o finanční gramotnosti a jako jeho úspěšná účastnice si teď mohu zdarma udělat řidičák. To vše je podpora, která mi nesmírně pomáhá nastartovat nový život, postavit se na vlastní nohy.

Dostala jste při odchodu z dětského domova i nějakou hmotnou pomoc?

Ano, to dostává každý, i když i zde se to liší podle konkrétního dětského domova. Já jsem dostala 25 000,- a k tomu vlastní postel, stůl a lednici. Přikoupila jsem si pračku, velkou skříň a pár drobností do domácnosti. Nezačaly jsme s Ellenkou od nuly. Jinak bych se k takovému vybavení nedostala, protože Ellenky otec mi na ni zatím neplatí žádné alimenty.

Myslíte si, že kdyby každý dospívající dostal v dětském domově dostatečnou podporu, nekončili by pak někteří tak tragicky, jak to zaznamenává Igor Chaun ve svém filmu?

Podle mě úplně každému pomoci nejde. Někdo totiž pomoci ani nechce.

Ale mnoho špatných konců by lepší příprava ušetřila určitě. Myslím třeba semináře, zkušenosti z reálného života, systematickou psychologickou podporu... Zbytečně by se pak mladí lidé nedostávali do situací, které nezvládnou a skončí na šikmé ploše.

Mluvila jste o tom, že někteří lidé pomoci nechťejí. Jak jste to myslela a v čem se podle vás liší lidé, kteří hledají cestu k lepšímu životu, od těch, kteří to vzdají?

Ano, znám i takové, kteří už v dětském domově říkají, že hned jak odejdou, skončí se školou a půjdou na pracák. Že nic nemá smysl. A proto i dva lidé ze stejného dětského do-

mova mohou mít úplně odlišné osudy.

Důležité je ale dostat šanci postavit se na vlastní nohy a žít dobrý život. Pak už je na každém, zda ji využije. Rozdíl vidím jednoznačně v motivaci. Těm, co svůj život vzdali, prostě chyběla. Ale myslím tím motivaci vnitřní. Vůli postarat se o sebe a žít dobrý život, i když je plný překážek.

Jaká je tedy vaše motivace?

Vždycky jsem se chtěla mít dobře. I když mi bylo nejhůř. Dělán sama všechno pro to, abych se o sebe dokázala postarat. A navíc je pro mě velkou motivací Ellenka. Chci mít rodinu, dům se zahradou, vzít Ellenku na pěknou dovolenou...

Komu si myslíte, že může film Dospělým ze dne na den pomoci?

Každému, kdo pomoci chce. Kdo je ochoten se nad sebou zamyslet.

Já osobně miluju příběhy. Velmi mě například ovlivnil film Katka Heleny Třeštíkové. Pomohl mi jednoznačně si ujasnit, kudy za žádnou cenu nechci jít. Že přes drogy pro mě cesta nevede.

Stejně tak mě zasáhl jeden dokument o anorektikách. Cizí příběhy nám můžou pomoci vyvarovat se bolestivých zkušeností. Proto jsem také s natáčením souhlasila. Chci ukázat dalším dětem, že to jde, postavit se na vlastní nohy i s dítětem. Ale že si musíte najít dobrou podporu a být

připraveni, že na hlavní věci je člověk stejně vždycky sám.

Báro, jak přemýšlíte o své budoucnosti?

Dělám všechno nejlíp, jak umím. Jen mě občas přepadnou obavy, zda budeme mít s Ellenkou kde bydlet a zda nás dokážu uživit. Ale věřím, že to vlastními silami i s pomocí podporujících organizací nakonec všechno zvládneme.

Marta Plecítá, RHA.CZ

O Báře

Bára žila až do 14 let s rodiči. Matka je alkoholička a doma ji často několik měsíců neviděli. S otcem měla Bára komplikované vztahy, často se k ní choval agresivně. Ve 14 letech se po jedné vyhrčené události rozhodla natrvalo odejít. Schovala se před otcovou agresí na WC, zavolala na pomoc sousedy a odjela natrvalo do dětského domova.

V té době se také seznámila s budoucím otcem své dcery Ellen. Když bylo Báře 19 let, otěhotněla a partner s ní a dítětem nechťel zůstat. Otcí Ellenky se mezitím narodilo další dítě s jinou ženou, alimenty neplatí.

Bára ráda jezdí na výlety s přáteli, baví ji poslouchat hudbu a těšit se, až bude občas opět moci vyrazit na koncerty a zábavy. V budoucnu by ráda dala dceru do školky, začala chodit do práce a měla úplnou rodinu.

Zdolali jsme pohoří **KARAKORAM**

Netradiční expedice dětí
z DD Pyšely a Nové Strašecí

Spolek Opři se, který jsme založili v lednu 2012, pomáhá dětem z dětských domovů v integraci do společnosti. Pořádáme pro děti řadu volnočasových aktivit, kde se mohou potkávat s našimi dobrovolníky z různých oblastí lidské činnosti, dětmi z rodin, ale i celými rodinami. Naším cílem je vytvářet přirozené prostředí pro vznik vztahů vedoucích k hostitelské či v ideálním případě i pěstounské péči.

V sobotu 12. dubna 2018 jsme vyrazili s dětmi z pyšelského a strašeckého domova do Lanového centra Proud v Praze-Vysočanech na soutěž v lanových disciplínách s názvem Expedice Karakoram. Této soutěže jsme se účastnili již v letech 2015 a 2016. Loni se nám nepodařilo sestavit tým. Letos jsme do soutěže postavili dva týmy. Ten mladší, Hamňamňam, byl složený ze čtyř dětí z rodin a dvou chlapců ze strašeckého domova. Ten větší, Opři se, pak z dětí z obou domovů a našeho nejmladšího dobrovolníka Jirky.

Na místo jsme dorazili krátce po jedné hodině. Měli jsme velikou radost, že jsme se tam potkali s Lukášem, redaktorem Zámečku, který v centru pracuje jako instruktor. Je fajn, když děti vidí, že i se svým ne vždy zrovna šťastným startem života se můžou věnovat tomu, co je baví, a mohou být úspěšní.

O půl druhé začal program. Nejdříve si soutěžící oblékli lezecké postroje. Pak byly týmy rozděleny do dvou skupin. První si šla zkoušet nízké překážky, druhá zamířila na trenažér, kde si všichni museli

osvojit zásady správného jištění. Po necelé půlhodině se skupiny vyměnily. Ještě před vlastní soutěží pak organizátoři seznámili lezce s pravidly celé soutěže.

START

Krátce po třetí hodině začala vlastní soutěž, na kterou byly vyhrazeny dvě hodiny. Šestičlenné týmy mohly sbírat body nejen splněním úkolů na lanech, umístěných zhruba v desetimetrové výšce, ale i pomocí doplňkových aktivit, které se odehrávaly na zemi. Vlastní lanové překážky jsou v centru rozděleny do dvou skupin – individuální a týmové.

12 METRŮ NAD ZEMÍ

Na individuální překážku je vždy vyslán pouze jeden soutěžící. Další dva jej jistí ze země. Protože jsou týmy šestičlenné, mohou naráz opeřovat na dvou stanovištích. Ta jsou odstupňována podle obtížnosti počtem bodů, které tým za úspěšné zdolání získá. Ve dvanácti metrech pak soutěžící mohou šplhat po síti, přebíhat dřevěný chodník či vrtkavé trámký.

O něco složitější jsou překážky týmové. K jejich úspěšnému zdolání je již třeba dvou lezců, kteří si pro úspěšné zdolání musejí vzájemně pomáhat.

Každého z nich zespoda jistí dva spoluhráči. Pro zdolání této překážky je tak třeba celý tým. Dle mého názoru je nejsložitější tzv. Jakubův žebřík, překážka složená z pěti nad sebou zavěšených klád s intervalem okolo dvou metrů. Vylézt až nahoru je opravdu oříšek.

NEČEKANĚ „NA BEDNĚ“

Soutěž končila krátce po páté hodině odpolední. Po sečtení bodů došlo na nejnapínavější část odpoledne – vyhlásování výsledků. Na posledním, desátém místě se umístil náš mladší tým. Protože byl složený z dětí okolo 10 let, byl to tedy nejmladší tým v celé soutěži, výsledek pro nás nebyl

překvapením. I tak před nimi smekáme, že se do soutěže pustili a vydrželi bojovat až do konce. Protože jsem byl optimista, věřil jsem, že náš druhý tým by se mohl vyskytnout někde v polovině startovního pole. Když se však ani tým na pátém místě nejmenoval Opři se, začal jsem pomalu doufat, že by naši kluci mohli stanout na bedně. Že však nebudou ani na druhém místě, mi vyrazilo dech. Ano, naši chlapci odpolední sekci vyhráli. Protože však dva týmy dopoledne byly výrazně lepší, obsadili jsme krásné třetí místo.

Velice děkujeme všem organizátorům, že pro 20 týmů, které se soutěže Expedice

Karakoram v letošním roce zúčastnily, připravili den plný nezapomenutelných zážitků. Děkujeme též našim dětem, že se k akci postavili čelem a udělali vše pro krásné umístění. A samozřejmě gratulujeme vítězům a moc se těšíme, že se zde potkáme příští rok.

Petr Matyáš
předseda spolku Opři se

TALENT LA SOPHIA:

Červnové castingy dají šanci nadaným dětem z domovů

Právě startuje již 10. ročník Talentu La Sophia, určený všem hudebně a sportovně talentovaným dětem z dětských domovů a sociálně znevýhodněných rodin a také dětem s lehkou formou handicapu ve věku 7-18 let z České a Slovenské republiky.

Umělecká a sportovní porota složená z odborníků bude posuzovat míru talentu u dětí v oboru hudba (hra na hudební nástroj nebo zpěv) a v oboru sport (fotbalové nadání).

TERMÍNY CASTINGŮ:

Ostrava

1. června 2018

kategorie:

- zpěv / hudební nástroj
- sport (fotbal)

Brno

2. června 2018

kategorie:

- zpěv / hudební nástroj

Praha

15. června 2018

(Divadlo Broadway)

kategorie:

- zpěv / hudební nástroj

16. června 2018

(Tréninkové centrum mládeže Strahov)

kategorie:

- sport (fotbal)

Děti, které budou vybrány, získají nejen hodnotná ocenění, ale také budou mít jedinečnou možnost účastnit se desetidenního soustředění, které proběhne v červenci v Benešově, kde na sobě budou pracovat pod dohledem profesionálních umělců, hudebníků, sportovců a profesorů. Těšit se můžete na... nebo víte co, nechte se překvapit.

Pro ty nejlepší z každé kategorie jsou připraveny hodnotné ceny:

- * 100% finanční příspěvek na studium na základních uměleckých školách a konzervatořích
- * 100% finanční příspěvek na činnost ve sportovních klubech

- * úhrada ubytování při studiu na konzervatoři
- * věcné ceny a další hodnotné dary
- * možnost spolupracovat s profesionálními hudebníky, pedagogy a se špičkovými trenéry a sportovci
- * možnost účastnit se koncertů a akcí pořádaných La Sophia, nebo akcí, na kterých se La Sophia spolupodílí

Ozvěte se nám nebo rovnou vyplňte přihlášku, kterou najdete na našich nových webových stránkách

www.lasophia.cz

Těšíme se na všechny nadané děti!

Yveta Blanarovičová
zakladatelka a ředitelka
La Sophia, o.p.s.

Do Plumlova přiletělo VÍCE Ježíšků

Začátkem nového roku jsme byli všichni zvědaví, co nám letopočet s osmičkou na konci přinese. Zároveň nastal čas trochu se poohlédnout za vánočními svátky v roce 2017. Ty byly stejně jako v předchozích letech v našem domově velmi bohaté, snad ještě bohatší. Nejen na materiální věci a dárky, ale i na zážitky.

V době vánočních svátků jsme uvítali několik vzácných návštěv. Jako již tradičně to byli představitelé prostějov-

ského PěVěčka, kteří přišli pobesedovat s našimi dětmi a přinesli jim krásné dárky. V pátek před Štědrým dnem

jsem zase na návštěvu vyrazili my. Okrašlovací spolek z Prostějova nás pozval do krásného prostředí secesní restaurace v Národním domě na svůj vánoční večírek, jehož součástí bylo kromě krásného pěveckého čísla a dobrého jídla také nadělování dárků našim dětem. Děti se radovaly z krásných hraček, knížek, kosmetiky a ti starší z potřeb do domácnosti.

Dárky přivezl i hejtmán
Olomouckého kraje
Ladislav Okleštěk

ZAVÍTAL K NÁM HEJTMAN

Přímo na Štědrý den jsme v domově uvítali návštěvu velmi vzácnou, a to pana Oklešťka, hejtmana Olomouckého kraje, který nás přijel navštívit s paní Hreškovou ze Spolku žen Rouské, s nímž máme dlouhodobou spolupráci. Toto setkání bylo velmi neformální a milé.

Dospělí zavzpomínali na svá dětská léta a zejména na to, jak trávili Vánoce jako děti, děti se zase svěřily se svými sny a vánočními přáními. Některá se jim hned vyplnila díky spoustě dárků, které od návštěvy dostaly.

Každoročním hostem na Štědrý den je také pan doktor Kunc s rodinou. Také toto setkání bylo velmi milé a spontánní, a díky němu si děti mohly pochutnat na výborných sladkostech. Pozdě odpoledne nás ještě navštívila paní Bonková z Aeroklubu Františka Josefa v Prostějově, která nejenže přinesla dětem dárky, ale také jsme se domluvili na spolupráci pro příští rok.

DÁRKY OD NADACE I NEZNÁMÝCH LIDÍ

U domovské štedrovečerní večeře a vánočního stromčeka se sešlo letos jen sedm dětí, ostatní trávily Vánoce u svých rodin. Díky sponzorům a přátelům dostaly děti spoustu dárků. Dětem se plnila přání díky nadaci Dejme dětem šanci v rámci projektu „Strom splněných přání“ a „Strom splněných přání v OC Novodvorská Plaza v Praze“,

dále díky nadaci Ve spojení v rámci projektu „Staňte se Ježíškem dětem z dětských domovů“, dále díky aktivitě paní Gabriely Judasové a jejích přátel a pracovníků Nemocnice Prostějov. Další dárky děti dostaly díky internetové aktivitě „Milý Ježíšku“. Všichni se radovali z hraček,

stavebnic, knížek, školních potřeb, oblečení, kosmetiky a ti starší z potřeb pro domácnost. Cukrárna Delikana Vyškov a vojáci z posádky Vyškov se postarali o to, aby měly děti plný stůl vánočního cukroví.

Naše poděkování patří naprosto všem výše jmenovaným, ale i neznámým lidem, kteří v uvedených projektech dárky nakoupili. Také všem, kteří nás navštívili a obohatili tak naše Vánoce svou přítomností, a vůbec všem, kteří jakkoliv přispěli ke krásnému prožití vánočních svátků dětí z našeho domova.

DD Plumlov
www.ddplumlov.org

Turnaj v dámě ovládli kluci

Nově vzniklý kroužek České dámy pořádal v lednu první velký opravdický turnaj. Sešlo se nás sedm hráčů, protože Honza Šutka byl nemocný. Dokonce i s občerstvením, které děti donesly.

Hned od začátku se bojovalo nekompromisně. Na čele se usadil Ben s Lukášem a kralovali tabulce. A v těsném závěsu za nimi Honza. Jeho chvíle nastala při vzájemném utkání s Benem, kde se mu podařilo partii dovést do vítězného konce. A hned byl na druhém místě, které už si nenechal vzít. Jenom v poslední partii se Zuzkou měl namále, ale

Zuzka nezvládla velký okamžik, kdy je středem celého dění, a partii prohrála.

Turnaj úplně s přehledem vyhrál a zlatou medaili bral Lukáš. Stříbro tedy Honza a těsným rozdílem byl bronzový Ben.

Tentokrát to děvčata přenechala klukům na celé čáře, ale věřím, že na

příštím klání jim to určitě oplátí.

Jaroslav Dvořák
DD Hora Svaté Kateřiny
www.ddkaterina.cz

DD Hora Svaté
Kateřiny

Hroší hry: Naši se umístili v půlce tabulky

Začátkem prosince jsme se zúčastnili již tradičních Hroších her pořádaných DDŠ Chrudim. Tyto hry se skládají z několika sportovních disciplín ve vodě, na ledě, tělocvičně a také bowlingu.

Chlapci si určitě tuto akci velmi užili, a i konečné umístění není vůbec špatné. Umístili jsme se na 9. místě z 18 zařízení.

Já s Radkem Sokolem děkujeme klukům za předvedené výkony, ale hlavně za skvělé chování po ce-

lou dobu akce. Za rok vyrazíme určitě znovu!

Lukáš Randák
DDŠ Liběchov

www.ddslibechov.cz

Zážitky nás čekaly na povrchu i pod zemí

Koncem ledna jsme se zúčastnili akce na Špičáku pro děti z dětských domovů Plzeňského kraje, kterou připravil krajský úřad. Počasí nám moc neprálo, celý den byla mlha a mokrý sníh.

Děti si přivezly s sebou boby a celý den jezdily na kopci u Sirotku. Den na sněhu si užily, pochutnaly si na obědě i svačině. Všichni jsme se vrátili do Plzně plni zážitků nejen ze sněhových radovánek, ale i z ukázek techniky, která je na horách potřebná.

Bylo nám předvedeno, co se děje pod zemí, aby mohla jezdit lanovka (tam se obyčejný smrtelník nedostane), mohli jsme si prohlédnout rolbu a k tomu jsme se dozvěděli i spoustu zajímavých informací.

DD Domino Plzeň
www.dddomino.cz

Do hokejového klání se zapojily i dívky

Ve čtvrtek 11. ledna jsme opět vyrazili do Horního Benešova, abychom si na místním zimním stadionu zahráli již tradičně lední hokej. Po krátkém rozbruslení jsme vytvořili tři týmy po pěti hráčích a hodili kotouč do hry.

Desetiminutový zápas se nám ze začátku jevil jako správné rozhodnutí. Po pěti minutách usilovného lapání po dechu se naše úsměvy měnily v různé grimasy, ve kterých bylo jasné číst, co všichni chtějí. Protože jezdíme do Horního Benešova každý rok, bylo na všech dětech

vidět jednoznačné zlepšení nejen v bruslení, ale také v technice hole.

Jak jsme později zjistili, byly týmy vylosované tak, že žádný nepřevyšoval ostatní. Mohl tak proběhnout naprosto férový hokejový turnaj, do kterého se zapojily i dívky.

Stejně jako minulý rok, se nikomu nic závažného nestalo, všichni dbali na bezpečnost nejen svou, ale i ostatních hráčů.

DD Velké Heraltice
www.ddheraltice.cz

Albrecht z Valdštejna se svými rytíři potěšil děti

Před Silvestrem k nám zavítali Rytíři silnic – parta motorkářů, kteří mají srdce na správném místě. Cílem jejich návštěvy bylo přijet s hromadou dárků a potěšit děti, kte-

ré byly o Vánocích v dětském domově.

Spolu s nimi k nám přijela i družina Albrechta z Valdštejna, který Rytíře

silnic pravidelně doprovází. Kromě dárků byla pro děti připravena i velká hostina a tancovačka.

Všem patří naše velké poděkování.

Jitka

DD Česká Kamenice
www.ddzemedeti.cz

Děti hledaly inspiraci ve filmu Sbohem děčáku

V polovině ledna jelo 8 dětí za doprovodu tety Veroniky do Slavonic na filmové představení Sbohem děčáku. Tento dokumentární film mapuje příběh tří osob, které prožily své dětství v ústavu, před

několika lety opustily bránu dětského domova a musely se postavit na vlastní nohy.

Děti mohly nahlédnout do klíčových okamžiků na jejich cestě, sledovat zásadní rozhodnutí, pády i vítězství těchto

hrdinů. Věříme, že dokument byl pro děti zajímavý, některé okamžiky jim byly známé, blízké, nebo se jim budou umět ve svém životě lépe postavit.

DD Jemnice

www.ddjemnice.cz

Byli jsme u natáčení Ohnivýho kuřete

V pátek 19. ledna jsme se zúčastnili natáčení českého televizního seriálu Ohnivý kuře, který vysílá televizní stanice Prima.

Sledovali jsme natáčení epizod – z hospody U Slepíčků práci herců Michala Suchánka a Richarda Genzera, z cukrárny herecké umění Lucie Polišenské a Jana Dolanského. Také jsme měli možnost prohlédnout si

ateliéry v Holešovicích a práci celého televizního štábu.

Děkujeme za pozvání, byl to pro nás moc krásný a přínosný den.

DD Sedloňov
www.ddsedlonov.cz

Hokejisté nás odměnili vstupenkami a výhrou

První víkend v únoru jsme za namalované obrázky pro hokejisty byli pozváni na hokejové utkání v hale Polárka, kde hrál tým Motor České Budějovice proti našemu HC Frýdek-Místek.

Již v první třetině jsme bohužel dostali dva góly. Tým Frýdku-Místku však nepropadl počátečnímu nezdaru a snad skandování fanoušků a našich dětí, které byly atmosférou fanoušků hráčských klubů nadšené, se jim podařilo toto skóre obrátit na konečný výsledek 4:3. A to nejen zásluhou Filipa Bajtky, který

skóroval hned dvakrát.

O přestávce jsme měli možnost zhlédnout exhibici malých začínajících hokejistů anebo se účastnit soutěže zorganizované pro naše děti. Soutěžili jsme v hodu pukem na čáru a jako odměnu jsme získali dva poukazy na občerstvení v KFC, které jsme po

skončení zápasu hned využili. I pro naše tety a strejdy se našla výhra. Děkujeme.

Celé hokejové utkání se dětem moc líbilo; mělo akci, rychlost, napětí a neslo se v příjemném sportovním duchu.

DD Frýdek-Místek
www.ddnahrazi.cz

Dětský domov Tuchlov vyprodal Rokoko

Den 4. února 2018 se nezapomenutelně vryje do našich dětských hlaviček. Tento den jsme měli velkou premiéru v divadle Rokoko v Praze. Pod vedením Henriety Hornáčkové a Petry Johansson jsme měli připravené představení TO JSME MY.

Zapojili se i ti nejmenší. Každý měl svoji roli, každý z nás si vyzkoušel být ta malá slavná hvězdička a společně jsme dokázali vytvořit jedno úžasné představení. Vystupovali jsme jak po malých skupinkách, tak jako celek za DD Tuchlov.

Den nám začal už hodně brzo ráno a před premiérou, než jsme vystoupili před vyprodané publikum, nás ještě čekalo hodně zkoušení. Je to tvrdá „práce“, ale když vám tleská

celý sál, stojí to za to. Po vystoupení nás čekalo focení se známými osobnostmi jako Anička Polívková, Miroslav Etzler nebo Milan Peroutka. Obdivujeme trpělivost našich tet a strejdů, hereček Petry a Henny, kteří nás dovedli až k úplnému konci. Děkujeme panu řediteli za to, jaký je a jak nás podporuje, děkujeme všem, co se na nás přišli podívat, a nesmíme zapomenout poděkovat právě sami sobě za to, že jsme to všichni

zvládli až do konce a že fun-
gujeme jako jeden celek.

Loučí se děti z DD Tuchlov; a kdo ví, třeba se někdo z nás jednou vrátí na jeviště.

**Teta Jana a děti
DD Tuchlov
www.ddtuchlov.cz**

Pololetní prázdniny málem pokazil déšť

Jako odměna za vysvědčení nás čekaly čtyři dny, které jsme mohli prožít v nám již známé Nové Vsi u Bartošovic v Orlických horách.

Příjezd na hory nebyl příliš větivý, neboť pršelo. Ještě večer déšť ustal a začalo chumelit, do rána napadlo několik centimetrů čerstvého sněhu a nám nebránilo nic v tom, abychom vyrazili na svah.

Zázemí pro lyžování jsme jako každoročně měli v areálu Černá Voda. Začátečníky

čekala úvodní lekce v lyžařské škole, pokročilí lyžaři zdokonalovali své dovednosti pod dohledem tet. Za celý prodloužený víkend jsme si užili dalších radovánek: sáňkování, večerní lyžování a bowling.

Děkujeme za skvělou péči penzionu Rampušák (www.chatarampusak.com)

a ski areálu Černá Voda (www.arealcernavoda.cz).

DD Potštejn
www.ddpotstejn.cz

Ledová Praha zmrazila nudu

Letos jsme se opět zúčastnili akce Ledová Praha, navštívili mnoho zajímavých míst v Praze a seznámili jsme se s její historií i současností.

Děkujeme pořadatelům (Pionýr, Nadace Dětem 3. tisíciletí) za organizaci této akce a také paní Šmidberské, jejíž sponzorský dar umožnil dětem se akce zúčastnit.

Navštívili jsme Vyšehrad s jeho expozicemi, Staroměstské náměstí, Karlův most, Václavské náměstí, Pražský hrad a se stra-

šidly prošli celou Malou Stranu. Navštívili jsme Barrandovská studia a výstavu, Muzeum Policie ČR, Muzeum pověstí a strašidel a Muzeum alchymie, kde jsme také zhlédli divadlo Oživlá laboratoř.

Děti si také užily odpoledne plné her na herním a fantasy festivalu PragoFFest.

DD Pardubice

www.ddpardubice.cz

Děti z domova se seznámily s etiketou stolování

Je všeobecně známo, že stolování se rovná společenské události. Hostiny, rauty nebo společné obědy či večeře se pořádají nejen kvůli plnému žaludku, ale také za účelem navázání vztahů, ať již osobních, nebo pracovních. Chtěli jsme dětem ve vyhlášené restauraci ukázat, jak se chovat u stolu, jak si objednat jídlo, jak jíst a odkládat příbor. Naplánovali jsme proto oběd pro tři skupiny dětí v sobotu a tři skupiny dětí v neděli v restauraci Na Kovárně.

DD Prostějov

Děti si z jídelního lístku vybraly a objednaly, na co měly chuť. V pěkném a příjemném prostředí restaurace se za drobného příspěvku vychovatelů učily zásadám slušného stolování, např. že použitý příbor se nepokládá vedle talíře na ubrus, u jídla si nepodpíráme hlavu, nůž neolizujeme ani nedáváme do úst nebo nemluvíme s plnými

ústy. U jídla se sice konverzuje, ale nikdy ne s plnou pusou. Chtěli bychom poděkovat majiteli restaurace, který dětem umožnil poobědovat za plného provozu mezi dalšími hosty a tím jim dal příležitost seznámit se s etiketou stolování. Myslíme si, že tato zkušenost je pro ně velice přínosná.

Po dobrém obědě se každý,

kdo chtěl, zašel podívat na náměstí, kde právě probíhal druhý městský masopust. Děti si u stánků nakoupily lízátko nebo jiné sladké dobroty, podívaly se na masopustní průvod masek „okolo rynku“, a potom již honem do tepla na domov.

DD Prostějov

www.ddprostějov.cz

Středověká krčma překvapila nejen žrádelníkem

Osm klientů DD bylo předběžně zkráceně informováno o „exkurzi v rámci dějepisu“. Seznámení s konkrétním cílem celého projektu proběhlo až těsně před vstupem do Středověké krčmy v Písku. Klienti byli seznámeni s chodem a zvláštnostmi Středověké krčmy – hrubší slova, staročestina, jiné zvyky u jídla, život bez vymožeností současné doby, program se zapojením návštěvníků...

První překvapení z interiérového zařízení vystřídalo překvapení ze středověké mluvy a názvů – „koukej se halamo, ty ochechule, co si dáš k žrádlu, co budeš chlastat, umej si pařáty, máš mastnou držku...“ Zároveň bylo připomenuto, že to jsou skutečné výrazy, které byly dříve naprosto běžně používány. Dalším překvapením byl „žrádelník“ a možnost jíst jídlo jen rukama (objednána kachna, špekový knedlík a zelí). Jídlo se tehdy podávalo i na dřevěných talířích a kosti se většinou házely pod stůl psům. Klasické víno nebo pivo k jídlu vystřídala ovocná limonáda.

Program se skládal z několika částí – vystoupení siláka, popis tehdejších možností doby a ukázka síly nošením

lidských břemen v zubech. Zároveň „silák“ přinesl, ukázal a během svého vystoupení zapůjčil hada. Mezi jednotlivými vystoupeními hrála živá středověká hudba a tančila tanečnice. Druhé vystoupení ukazovalo zatýkání, možnosti mučení a odsouzení jedince s ukázkou použití důtek a dřevěného skřipce – nástroje na znehybnění hlavy a rukou. K vidění bylo i zavírání odsouzených žen do klece zavěšené ve výšce nad zemí. Předposledním bodem programu byla ukázka stělbý z dobových zbraní spojená s popisem dalších středověkých zbraní. Posledním bodem programu byl tanec tanečnice na stole, po kterém následovala ohnivá show.

Všichni klienti si vyzkoušeli možnosti, zvyky a možnosti zábavy středověkého života bez použití vymožeností současné doby. Bylo samozřejmě připomenuto, že život ve středověku se skládal především z tvrdé práce a dřiny přes den, zdůrazněn maximální rozdíl mezi spodinou a šlechtou a také připomenuty nemoci a jejich epidemie.

DD Žichovec
www.ddzichovec.cz

Zima výletníky neodradila

Letošní první kulturně-sportovní akci si děti téměř celou naplánovaly samy, a to do nedalekého Varnsdorfu.

Termín akce jsme společně naplánovali na neděli 25. února. Z dětského domova jsme vyrazili autem Kryšpínkem hned brzy ráno po snídani. Venku sice mrzlo, ale my se zimy nezalekli.

VÝŠLAP NA HRÁDEK

První částí zastávky byla procházka na zdejší Hrádek. Už během prvních kroků výšlapu jsme všichni cítili chlad a zimu i přes teplé rukavice, a proto jsme se tam nezdrželi dlouho a přesunuli se dál.

RIO DE LEDOVO

Další zastávka byla procházka po zdejším zamrzlém rybníku Rio, což bylo pro děti zážitkem, ale tam už byla zima opravdu všem.

V ŘÍŠI MRTVÝCH? COCO!

Nejpříjemnější byla zastávka v samotném Centru Panorama, kde jsme se naobědvali a po naplnění bříšek jsme se přesunuli všichni společně do kina na hudební pohádku Coco. Po ukončení jsme se přesunuli do třetí a poslední zastávky našeho výletu, a tím

byl plavecký bazén. Starší děti se tu vyřádily na tobogánu, ukázaly tetám, jak umí plavat, a ti nejmladší si užili cachťání v malém bazénu.

Celý den jsme si všichni parádně užili i přes tu zimu venku a těšíme se na další takový společně strávený den.

Zdraví děti ze sedmičky s tetami Luckou, Ivčou a noční tetou Janou.

DD Lipová
www.ddlip.cz

Jelen Janek nebojácně pózoval

Starou pohádku, jak Smolíčka unesly jeskyňky a jak ho zlatoparohatý jelen zachránil a donesl domů, všichni známe. Jako v této pohádce si připadaly děti ze 7. rodinné skupiny, které měly možnost navštívit jelena Janka na zahradě místní fary, jehož majitelem je pan Václav Bürger z Horní Plané.

Jelen Janek ochotně pózoval před fotoaparáty dětí, nevadil mu ani hluk z jejich jáсотu a radosti ze setkání, pan Bürger zase trpělivě odpovídal na dotazy dětí o jeho chovu. Děti nejvíce obdivovaly Jankovy mohutné parohy; není divu, je to dvanáctěrák. Jelen v brzké době tyto parohy shodí, poté mu začnou růst nové, které budou ze začátku krásně sa-

metově plyšové, obrostlé mlí-
čím. Pan Bürger nás vyzval, abychom se za Jankem přišli podívat a ohodnotit, jak mu budou slušet.

Další návštěvu jsme přislíbili a Jankovi příště přineseme „něco dobrého na zub“.

DD Horní Planá
www.detskydomovhp.cz

Mandaly se nesypaly jen na zámku

Kdo měl v sobotu 10. března cestu kolem dětského domova v Uherském Ostrohu, mohl zahlédnout naše děti při neobvyklé činnosti. I my jsme si totiž chtěli připomenout Světový den Tibetu; a co zajímavějšího si vybrat než sypání mandaly. I počasí jako by chtělo podpořit naši snahu a dopřálo nám krásný slunečný den.

Děti se seznámily s důvody vzniku tohoto dne a také se zásadami tvoření mandal, byť pro naše účely zjednodušenými. Po krátké přípravě jsme se mohli pustit do tvoření. Pod rukama velkých i malých ožívaly tvary, barvy, vše šlo vrstvit, míchat, měnit... Mnozí odešli, aby se znovu vrátili. Nic nešlo pokazit, protože nic nebylo pevně stanoveno. Fantazii se meze nekladly a my mohli zažívat jen radost z pouhého sypání.

Nikomu se nechtělo do závěrečné fáze destrukce mandaly, ale pak první odvážlivci projeli prsty vytvořený kruh. To, co nám zůstalo, jsou fotky a vzpomínky na zajímavě strávený den. A také zbytky barevných solí, do kterých můžeme vložit své myšlenky a symbolicky je vhodit do vody či větru...

vychovatelka Lenka Burešová
DD Uherský Ostroh

Boží zážitky z Olympijského festivalu

Olympijský festival se konal během probíhajících Zimních olympijských her, tedy od 9. do 25. února na brněnském výstavišti. Společně s tetami jsme ho navštívili hned dvakrát a moc jsme si to užili, i když nám byla někdy zima.

Vyzkoušeli jsme si běh na lyžích a střelnici, boby i hokej. Také jsme si mohli zkusit, jaké to je být moderátory ČT Sport. Vyfotili jsme se s olympijským maskotem – bílým tygrem – a díky fotomontážím máme i fotky s Jadou Jágrem, Ondrou Moravcem nebo Verčou Vítkovou.

Doufáme, že se festival bude při příštích olympijských hrách zase opakovat, protože jsme z návštěvy a možnosti vyzkoušet si některé sporty měli moc velkou radost a odnášíme si boží zážitky.

**Za děti z DD Brno, Jílová
Terka, Filip a Gino**

Radovánky na horách přinutily děti k pohybu

To je prima, mít kam odjet na hory o jarních prázdninách! Obě naše rodinky (jedna a tři) měly štěstí a mohly si parádně užít pobyt v Lučanech nad Nisou.

Ráno mráz maloval krásné obrázky na okna a po vydatné snídani, které nám v chatě Lučanka připravovali, jsme pak šli lyžovat na svahy Skiareálu U Pily. Děti si užívaly zimních radovánek na sněhu a čerstvém vzduchu, pěkně v pohybu. Celé dny svítilo slunce, a když navečer přestalo, děti se již zahřívaly na chatě. Občas jsme poznávali okolí, třeba vrch Bramberk nebo Maxov. Jediná nevýhoda

byla, že to rychle uteklo, ale to se stává vždycky tam, kde se nám líbí.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili ještě v areálu Bedřichov, a pak rovnou domů. Děkujeme našemu domovu a děkujeme Nadaci Terezy Maxové dětem za nádherně prožité prázdniny.

Jan Hrabal

DD Klánovice

www.ddklanovice.cz

Deskové hry si zahrálo 6 domovů

Koncem března náš dětský domov Loreta pořádal již 6. ročník turnaje v deskových hrách.

Turnaje se zúčastnilo 5 dětských domovů (Melč, Radkov-Dubová, Frýdek-Místek, Karviná, Havířov) a my. Soutěžilo se ve dvou kategoriích, a to v Dámě a ve Člověče, nezlob se.

Turnaj měl velký úspěch, počasí nám letos moc přálo, krásně svítilo sluníčko. Oběd byl skvělý, no kdo by si nechal ujít vymazlenou bramborovou kaši a dobře vypečený řízek. Všem se u nás líbilo a doufáme, že sedmý ročník bude následovat.

Kolektiv vychovatelů
DD Loreta Fulnek
www.ddfulnek.cz

Kdo vyhrál?

Dáma

LUKÁŠ WONTROBA (DD Melč)
JAN CIEŠLOK (DD Fulnek)
MARIE ČONKOVÁ (DD Fulnek)

Člověče, nezlob se

VALERIE HALUŠKOVÁ (DD Fulnek)
BRUNO HALUŠKA (DD Fulnek)
VERONIKA ŽIGOVÁ (DD Karviná)

Pohádková výstava bavila dívky i chlapce

V sobotu 17. února byl naplánován třetí rodinnou skupinou výlet do Českého Krumlova s cílem navštívit výstavu Anděl Páně 2 s interaktivní expozicí pro děti mladšího školního věku.

Naším dětem se filmová pohádka líbila a velmi se těšily. Na tento výlet měly děti možnost jet autem, což bylo příjemnou změnou oproti autobusové či vlakové dopravě. Ve spolupráci s vychovatelkami si samy připravily baťůžky s občerstvením a kapesné. Cesta autem uběhla rychle a děti se cestou seznámily s některými dopravními značkami a provozem na silnici.

V Českém Krumlově na své přání navštívily otevřený kostel. Chovaly se tiše, mohly obejít a prohlédnout si celý interiér a na jejich četné do-

tazy odpovídaly vychovatelky vevnitř a poté i před kostelem. Dále navštívily obchůdek/výtvarnou galerii, kde jim velmi ochotný prodavač sdělil, kdo obrazy maloval a jakou technikou. Hlavním cílem však byla samotná výstava, kde děti nejvíce bavila část týkající se alchymistické laboratoře s mnichem umístěná v chladném sklepení a také bylinková lékárna v poschodí, kde měly možnost hmatem i čichem vyzkoušet různé bylinky z klášterní zahrady. Vyzkoušely si hmoždíř, utloukly s olejem vybrané bylinky a odnesly si na památku

vlastní skleněnou ampulku. Děti v této části expozice pobýly dlouhou dobu a velmi si to užily.

V dalších částech výstavy děvčata kreslila na svíčky či dělala otisky přes šablony. Ani chlapci nepřišli zkrátka a z velkých dřevěných kostek postavili velký dřevěný hrad. Po prohlídce proběhl nácvik placení vlastní hotovostí a každé dítě si samostatně mělo možnost objednat i zaplatit dle vlastního výběru trdelníků.

Dá se říci, že se výlet podařil po stránce organizační i zážitkové a očekávání dětí byla naplněna. Velmi ochotný personál galerie předal vychovatelkám letáček s výukovými programy galerie s možností v budoucnu uspořádat pro děti program na přání.

Markéta Lukešová
DD Boršov nad Vltavou
www.ddborsov.cz

Cvičeného pejska doprovodil finalista Superstar

Jedno březnové pondělí k nám přijela slečna s moc šikovným pejskem. Předvedli nám, co všechno pejsek umí, bylo krásné to sledovat. Pak jsme si mohli i sami s pejskem cvičit. Byl moc milý a tolik toho uměl.

K našemu překvapení ten pán, co se slečnou přijel, nebyl nikdo jiný než zpěvák Michal Šeps. Vzal pak kytaru, zazpíval a zahrál nám. Byli jsme úplně překvapeni, jak se jeho hlas nesl naší tělocvičnou. Byl to prostě fantastický zážitek. Dal nám také svoje nové CD,

abychom si mohli poslechnout i další jeho písničky.

Děkujeme a doufáme, že se zase někdy u nás uvidíme.

DD Krompach
www.ddkrompach.cz

Holky zahájily obhajobu vítězství Jarním rozkvětem

A je tu opět soutěž Zdravá 5. Loňské vítězky Klaudie, Petra a Nikola se opět chtějí dostat do finále.

Letos jsme si připravili zdravou svačinku pro babičky v domově seniorů. Z banánů, vajec a mléka jsme napekli chutné bábovičky, ozdobili je jarními motivy z ovoce – kytičky, motýlci, zajíčci apod. No a pak stačilo dojít do domova seniorů a nabídnout svačinku v první jarní den. Děvčata také nazvala svůj výtvar přízvučně – „Jarní rozkvět“.

Tak snad se porotě bude líbit.

DD Most
www.ddmost.cz

Masopust doprovázely soutěže a zábava

Tak je za námi další masopustní veselice, na níž jsme se podíleli s Haf klubem Unhošť.

Tentokrát nám jako překvapení hrál na cestu skotský dudák, a bylo to opravdu náramné představení. Na unhošťském náměstí bylo připraveno občerstvení, soutěž o to, kdo se nejrychleji prokouše obrovským koláčem, a jako vždy vynikající jitrničky.

Následně jsme se přesunuli do sokolovny, kde jsme měli připraveny hry pro děti, nejprve ale proběhla soutěž masek, kde to měla odborná komise opět velmi složité, protože se objevilo mnoho vtipných a nápaditých masek.

Dvě hodiny hrál diskžokej dětem k tanci a dovádění ty nejlepší písničky a děti pak v našem obchůdku nakupovaly ostošest.

DD Unhošť
www.dd-unhost.cz

OBOŘIŠTĚ CUP:

Jedné dvojici se nedařilo, druhá s přehledem zvítězila

VÚ Obořiště nás pozval na 21. ročník turnaje dvoučlenných družstev ve stolním tenisu. Velmi rádi jsme pozvání přijali.

Do sportovního boje jsme vyslali dvě družstva. Naše nejlepší stolní tenisty Z. Botoše a R. Semráda jako družstvo A, D. Laštovičku a J. Bogdáně jako družstvo B.

Oba naše týmy se v konkurenci cca 20 soupeřů vůbec neztratily. Družstvo A celkem jasně vyhrálo svou skupinu a kvalifikovalo se do finále.

Družstvu B se již tak nedařilo a ze skupiny se jim postoupit nepodařilo, což svědčilo o poměrně vysoké úrovni všech zúčastněných týmů. O to větší radost nám udělal tým A, který ani ve finále nezaváhal a porazil i velkého favorita z domácího Obořiště a po zásluze tak obsadil první místo.

Celým turnajem prošel bez porážky a převzal tak cenný putovní pohár naprosto zasluženě.

Všem našim sportovcům tak děkujeme za krásný sportovní zážitek i velmi dobré sportovní chování.

DD Sedlec-Prčice
www.ddsedlec.cz

Studie potvrdila obavy dětí týkající se odchodu z DD

Představujeme Vám stručné výsledky naší studie v rámci projektu Nový Start s Veronikou. Tato studie se zaměřuje na děti v dětských domovech ve věku 15 let a výše.

V rámci dotazníkového šetření jsme zpracovali ve spolupráci s Jihočeskou univerzitou odpovědi dětí, žijících v dětských domovech v Plzeňském a Středočeském kraji. Celkový počet respondentů byl 146 a z jejich odpovědí vyplývá, že odchod z dětského domova je pro děti velkým problémem, avšak udělají maximum pro to, aby se stejný vzorec neopakoval u jejich vlastních dětí a ty nekončily znovu v dětských domovech.

Z dotazníkového šetření dále vyplývá, že je potřeba pracovat s dětmi těsně před odchodem a po odchodu z dětského domova, jelikož je to velice aktuální problém a je potřeba tuto problematiku řešit. Nejvíce kritický bod pro odcházející děti je přechod do běžného života, především v oblasti bydlení, financí a sociálních vztahů.

Cílem je podpora všech těchto dětí v rámci našeho projektu RESTART, tak aby do běžného života vstoupily správnou nohou.

Velké poděkování patří panu prof. MUDr. Miloš Velemínský, CSc., dr. h. c. a celému jeho týmu, který se na této studii podílel.

**Lucie Nápravníková
NF Veroniky Kašákové**

Nadační fond si je této problematiky vědom, a proto naším

Odcházím z domova:

Jen my jsme strůjci svého štěstí

O víkendu proběhlo v projektu **Začni správně**, který realizuje obecně prospěšná společnost **yourchance**, víkendové setkání pro mladé na téma odchodu z domova.

V dopoledním bloku hledali mladoši své odpovědi na otázky „Co mě čeká po odchodu z domova? Dokážu si odchod z domova představit?“. Prostor byl také pro diskusi nad obavami z odchodu, souvisejícími se vstupem do neznáma. Z některých facebookových přátelství vznikla přátelství reálná, jiná se ještě více utužila. Navíc jsme společně oslavili třetí narozeniny našeho „projektového miminka“.

JAK SI STOPNOUT LETADLO?

Po pracovní části jsme vyrazili poznávat krásy Prahy v podobě procházky na Vyšehrad a načerpat jarní energii na večerní setkání se Stanislavem Gálíkem, jedním z představitelů

mladých úspěšných podnikatelů a autorem knihy *Jak jsem stopoval letadlo*. Kromě svého charisma a schopnosti zaujmout nám všem dokázal, že cokoli si naše mysl dokáže představit, je možné. A ani nesnadný start do života nám nenakazuje zůstat doživotně v roli oběti. Naopak, jen my jsme strůjci svého štěstí.

Věřím, že nadšené motivující věty se zaryly do paměti mladých a až nastane doba odchodu z domova, vzpomenou si na větu: Co si naše mysl dokáže představit, to dokáže i uskutečnit.

„Co si naše mysl dokáže představit,
to dokáže i uskutečnit.“

Součástí víkendů je i nácvik řešení
konkrétních životních situací

Projekt Začni správně realizuje youchance o.p.s. za finanční podpory Nadace DRFG. Speciální poděkování patří Marii Veronice Winklerové, která významně podporuje projekt Začni správně, Nadaci KB Jistota, která finančně podporuje práci v Ústeckém kraji a také společnosti WAG payments solutions.

Co by to bylo za akci v Praze bez návštěvy
centra a společné fotky u památek

Velké přátelství Ronji a Birka

Možná znáte film nebo knihu Astrid Lindgrenové Ronja, dcera loupežníka. Ta nám byla inspirací k pobytu o jarních prázdninách pro děti z Písku a Krompachu.

Příběh se odehrává na dalekém severu, kde panují v zimě velmi kruté mrazy, po kterých přichází svěží zelené jaro. Jaro nás v Jizerských horách nezastihlo, zato jsme si užili ty největší mrazy letošní zimy. V mínus dvaceti jsme se tak mohli cítit opravdu jako na severu.

Příběh dvou znesvářených loupežnických rodů, které spojí až velké přátelství jejich jediných dětí Ronji a Birka, jsme prožívali s napětím a nedočkavostí. Inspirace severu nás vedla k výrobě kožešinových bačkůrek, umíchání si vlastních čajových směsí, střelbě z luku, tvorbě amuletu a také ochranných štítů pro závěrečnou bitvu s harpyjemi. Tu jsme vyhráli a mohli tak slavností zakončit šest hezkých a programem nabitých dnů, které jsme společně strávili na chalupě Piktych.

Letní dům

Děkujeme za laskavou podporu
Nadaci Sírius, Nadaci Jistota
Komerční banky, MPSV a MHMP

PRO VELKÝ HOLKY

Reportáž z víkendovky v Praze

Jeden z březnových víkendů jsme strávili v Praze společně se šesti holkami z Počernic, Klánovic a Písku. Program víkendu byl zaměřen na téma péče o sebe a trávení volného času.

Odnesly jsme si a radost jsme měly velikou. Skoro každá z nás si odnesla i zajímavý kousek na večerní divadelní představení Malý princ. Cítily jsme se a byly jsme opravdové dámy. A kdo se tak cítí, musí u toho být i náležitě vyfocen. Takže jsme se smály, fotily, smály a zase se fotily. Bylo hezké být spolu.

Letní dům

Víkend to měl být jarní, a tak i náš původní plán směle počítal s variantou slunečného a teplého počasí. Jaké bylo překvapení, když první společný den sněžilo od rána do noci a teploty se pohybovaly po celý víkend na bodu mrazu. I tak jsme si ale užily společné povídání, filmy, vypravily se do divadla a v neděli nás čekala návštěva kadeřníka a fotografa.

A taky Swap!

Swap je anglický výraz pro výměnu.

Zero Waste Swap je výměnný bazar a skvělá příležitost, jak dát věcem nový život a smysl. Pokud máte doma přebytečné oblečení nebo předměty do domácnosti, pak je můžete zanést na zvolené místo a udělat tak radost někomu jinému. Navíc si sami můžete odnést, co zase radost udělá vám.

POPOVÁ ŠKOLA

vstoupila mezi hudební elitu

1 000

Kapela DD Olomouc odehrála
TISÍCÍ KONCERT

Příští rok oslaví už čtvrt století od založení. Kapela Dětského domova Olomouc si svoji premiéru odbyla v roce 1994 na Nejmilejším koncertě v Brně. To většina jejích současných členů ještě ani nebyla na světě.

I když se v této hudební skupině vystřídalý desítky dětí i dospělých v roli amatérských hudebníků, leaderem po celou tu dobu zůstal ředitel olomouckého domova a baskytarista v jedné osobě Dalibor Křepský.

Ve středu 11. dubna 2018 dosáhla Popová škola dalšího historického milníku hudební branže – před slušně naplněným hledištěm kina Metropol odehrála svůj jubilejní tisící koncert.

1 000 – to je číslo, které tvoří jednička a tři nuly. V Popové škole byste nulu hledali marně, tam jsou totiž všichni naprosté jedničky. Slavnostním [pod]večerem v Metropolu provázela moderátorka Martina „Qweetko“ Procházková z Rádia Haná. V

hledišti kromě lidí z řad veřejnosti nechyběli také kamarádi a známí z organizace Dobré místo pro život, mediální partneři či zástupci dalších dětských domovů.

Jubilejní vystoupení Popové školy začalo hitem skupiny

Katapult. Během následujících hodin zazněly písničky od legend československé hudební scény – Team, Olympic, Elán, Kabát... Zpěvačky se nebojácně vypořádaly také s cizím jazykem a zapěly několik anglických textů. Malý Zdeněk Horák se stal členem

Malý Zdenda, malé bicí.
Umí to ale rozjet i na ty větší

Popová škola si v minulosti zahrála třeba po boku Luneticu či Kabátů. Na fotce s kapelou Chinaski

této formace poměrně nedávno, za bicími si však počínal jako zkušený mazák. Naopak Rosťa Vašík působí v kaple už spoustu let; za tu dobu dozrál v kytaristu a zpěváka, který právem sklízí aplaus i slova uznání. Ale to samé by se dalo říct také o Pavle Görfölové, Katce Matyskové nebo Silvii Bílkové.

Holky a kluci občas bojovali s mikrofony, avšak za jediný nedostatek koncertu by se dala považovat jeho délka. Necelých šedesát minut je na takovou slávu málo. Chtělo to více písniček, pozvat bývalé členy, zavzpomínat na minulost. Vzhledem k počtu dětí v hledišti, pro které bývá jakýkoliv delší program symbolem nudy a impulzem k rošťáctví, se to ale dá pochopit. Navíc

dětský domov nebyl jediným vystupujícím toho večera.

HOST? TETA A SPOL.

Publiku se ještě představil Věra Špinarová Revival Band. Kapela vznikla v roce 2013 a u jejího zrodu stála Jiřina Švecová – vychovatelka DD Olomouc (a také zakladatelka domovské kapely). Slavná zpěvačka Věra Špinarová před čtyřmi lety přijala pozvání do Metropolu, když Popová škola slavila 20. výročí své existence. Letošního tisícího koncertu se rodačka z Pohořelic u Brna nedožila, a tak si návštěvníci akce připomněli její písničky alespoň prostřednictvím revivalu. Vzpomínka to byla více než důstojná. Po boku své „tetinky“ si během vystoupení zazpívali i Rosťa, Kačka

a Silvie. Samozřejmě nesměly být opomenuty největší hity: Meteor lásky, Kouzlo bílých čar, Měj mě rád, Raketou na Mars či Jednoho dne se vrátíš. Nejdojemněji však působila skladba A já tě zavidím, při které pětadesátiletá Špinarová na koncertě v Čáslavi zkolabovala a po týdnu v nemocnici zemřela.

DALŠÍCH TISÍC KONCERTŮ?

Publikum se po celý večer náramně bavilo. Lidé zpívali, tleskali, mávali, tancovali, slzeli dojetím. Nezbývá než doufat, že za rok to Popová škola pořádně rozjede na oslavě dvaceti pěti let od svého vzniku a že odehraje minimálně dalších tisíc koncertů. Díky za tento zážitek!

František Berger, DD Olomouc

SPRÁVNÁ PĚTKA HLEDÁ PRÁCI

Velikonoční Správná pětka na Myšinci začala u šikovné úřednice. „Za ubytování platíte 200, k tomu potřebujete na jídlo a odvoz popelnic. To budete mít z dávek, stačí jeden podpis. Kdo chce něco navíc, musí si vydělat...”

NA PRACÁKU

BRIGÁDA I

A tak si každý vydělával, jak uměl.
Někteří v kuchyni...

BRIGÁDA II

...a další při hrách. Každá rodina bojovala sama za sebe.

PO VÝPLATĚ

Když přišel táta z práce s výplatou, zavěsili ho na šály...

NAPĚTÍ...

...a čekali, kolik peněz z něj vypadne.

CASINO

Bylo toho dost, takže večer se šlo do kasína!

NOVÝ BEJVÁK

Tátovi (od další rodiny) se v práci dařilo, dostal prémie a rozhodl se pořídit nový byt!

RADOST AŽ NA KOST

To bylo radosti!

Když táta zjistil, kolik má dětí, musela mu s nimi pomoci i máma. Všichni se společně radovali, že už nemusí bydlet pod mostem.

Bláznivý svět médií

očima šéfredaktora webu Zámečku Franty

Ani v roce 2018 Frantovi neunikají zprávy v médiích, které se týkají zařízení ústavní výchovy. Vyčmuchar sedm nejzajímavějších textů za uplynulé měsíce a z každého z nich vycucal ty nejdůležitější informace, aby i čtenáři Zámečku nebyli ochuzeni o aktuality ze světa dětských domovů a výchovných ústavů.

TISÍCE ZNÁMEK I STÁDA KONÍ. MAJETKOVÝ ÚŘAD MÁ NA STAROST PŘEKVAPIVÉ POLOŽKY

(www.ceskatelevize.cz/ct24/; 3. 2. 2018)

Majetkový úřad spravuje věci, které z různých důvodů, např. kvůli daňovým podvodům, propadly státu. Cigarety, alkohol, elektronika, oblečení... Nedávno ale u úředníků skončily docela neobvyklé položky – osmdesát sedm živých koní a dvacet tisíc poštovních známek. Koně stát vydraží pomocí aukce, tak snad naleznou kvalitnější podmínky pro svéžití, než jaké jim byl schopný nabídnout původní majitel. Známky se zástupci úřadu rozhodli rozdělit mezi sedm dětských domovů a výchovných ústavů. Například VÚ Kostomlaty pod Milešovkou obdrží šest tisíc poštovních známek, které hodlá využít pro vlastní administrativu a snadnější komunikaci dětí se svými blízkými.

Jelikož jedna známka stojí 19 Kč, DD a VÚ ušetří výraznou částku; vzhledem ke kvalitě služeb České pošty by ale možná bylo lepší domovům darovat spíše ty koně a korespondenci vozit na nich.

PRÁVNÍČKA POMÁHÁ ZADLUŽENÝM DĚTEM Z ÚSTAVŮ

(Novinky.cz; 4. 2. 2018)

Pražská advokátka Alena Vlachová získala ocenění Právník roku 2017 za to, že pomáhá dětem z dětských domovů a výchovných ústavů řešit „jejich“ dluhy. Za svoje služby nežádá finanční odměnu, dělá to zadarmo! Server Novinky.cz zmínil příklad Štefanie z České Lípy, které ze spořicího účtu zmizela nemalá částka. Prý kvůli tomu, že jí od dětství narůstal dluh za odpady. V rámci exekuce peníze změnil majitele (město, stát a exekutor). Díky paní Vlachové a jejímu projektu Děti bez dluhů se podařilo zdárně vyřešit nejen tento případ, ale i desítky dalších. Spravedlnost nevymřela.

Avengers by měli do týmu přibrat dalšího hrdinu – Alenu Vlachovou. Ta to natře všem padouchům.

DĚTI Z DOMOVA V TUCHLOVĚ HRÁLY V DIVADLE ABC

(PRAHA TV; 10. 2. 2018)

V rubrice Zprávy z DD se dočtete o úspěchu tuchlovského domova, který odehrál představení na prknech slavného pražského divadla

Děti z domova v Tuchlově hrály v divadle ABC
4:27 minut

před zraky vyprodaného hlediště. Reportáž ze sjednocených divadel ABC a Rokoko přinesla také PRAHA TV, soukromá televizní společnost pro hlavní město a střední Čechy. Ze záznamu je patrné, že si děti herecké chvilky užívaly a nenechaly se ovlivnit trémou.

Stručnou reportáž je možné naleznout i na YouTube, takže než se vám při pouštění hudebních videoklipů podaří přeskočit nudnou reklamu, můžete se podívat, jak se (ne)hercům dařilo.

MLADÍ Z DĚTSKÝCH DOMOVŮ BUDOU BYDLET SPOLU SE STUDENTY, START DO ŽIVOTA JIM USNADNÍ I PRÁCE V BISTRU

(Aktuálně.cz; 25. 2. 2018)

Mít kde bydlet a sehnat si práci, dvě nejobtížnější situace po odchodu z dětského domova. Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně společně s městskou částí Brno-střed od příštího roku spustí projekt Symbios, který pomůže bývalým svěřencům ústavní výchovy začlenit se do společnosti. V každém

z osmi nových bytů bude bydlet jeden vysokoškolský student a jedna mladá osoba z DD. Společně budou řešit každodenní problémy a situace. Obyvatelé zrekonstruovaného domu se mohou těšit na snížené nájemné (cca 3 000 Kč/měsíc) či poradenství při hledání práce. Šéf projektu Bohuslav Pinka naznačil, že přímo v domě vznikne i bistro, které by děvčata a chlapce zaměstnávalo. Do Symbiosu se zatím chystají zapojit dětské domovy Dagmar Brno a Hodonín, další budou osloveni. **Jedna rada od budoucího magistra – kdo máte příležitost, neváhejte a jděte do toho. Bydlet s vysokoškolačkem může mít řadu výhod. A trávit pracovní dobu v bistru? To je sen snad každého teenagera v USA. Amíci vám budou závidět!**

JSOU STŘÍBRNÍ.

DĚTSKÝ DOMOV VYHRÁL 175 TISÍC

(Orlický deník; 4. 3. 2018)

DD Dolní a Horní Čermná se účastnil projektu Spolu s vámi společnosti Ikea. Díky 284 hlásům lidí z řad veřejnosti skončil dětský domov na druhém místě, za což obdržel možnost nákupu nábytku a bytových doplňků v hodnotě 125 000 Kč. Ústavní zařízení v Čermné získalo i Cenu zaměstnanců Ikea, která jim přinesla dalších 50 000 Kč. Celou částku zástupci domova využijí k modernizaci budovy v Horní Čermné. V únoru média informovala o smrti Ingvara Kamprada, zakladatele této švédské společnosti. Polovinu svého dědictví (475 miliard korun) věnoval švédské nadaci, která se tak zařadila mezi nejbohatší na světě.

Stále marně hypnotizují svůj bankovní účet,

jestli pan Kamprad náhodou část dědictví nedaroval i mně (vždyť Ikeu občas navštívím a něco si koupím, tak by mohl odměnit věrného zákazníka), ale žádná transakce zatím neproběhla. Škoda, chtěl jsem všechny děti i zaměstnance v dětských domovech pozvat na výlet okolo světa. Každopádně DD Černá gratuluji k výhře.

LUCKA POSTOUPILA DO (SEMI)FINÁLE MISS

(Facebook Dětského domova Lipová;
19. 3. 2018)

Do soutěže krásy se letos zapojila Lucie Korubová z Dětského domova Lipová u Šluknova. Nejprve zabodovala v Miss Libereckého kraje. Pochází sice z Ústecka, ale v Liberci studuje Technickou univerzitu. Na této úrovni ji koncem dubna čeká finálový galavečer, kde o cennou korunku zabouje

společně s dalšími devíti děvčaty. V březnu zástupci DD v Lipové zveřejnili informaci, že se Lucce podařilo postoupit i do semifinále České Miss. „Když ona, tak já taky,“ řekl jsem si a do internetového vyhledávače zadal adresu soutěže. Ne proto, že bych se chtěl registrovat a předvádět se porotě v bikinách, ale abych svým hlasem podpořil čtyřicetiletou studentku ze zařízení ústavní výchovy.

Probojuje se až do finále? To zjistíme po uzávěrce jarního Záměcku, takže sledujte fcb Dětského domova Lipová nebo oficiální stránky soutěže, hlasujte a držte palce. O vítězce České miss 2018 bude rozhodnuto v červnu.

KOMENTÁŘ: DĚTSKÉ DOMOVY NA OKRAJI ZÁJMU

(Novinky.cz; 2. 4. 2018)

Konečně politik, který se zastal domovů. Václav Klaus ml. (poslanec za ODS, syn bývalého prezidenta) ve svém komentáři mimo jiné píše: „Dětské domovy jsou tedy údajně jedno velké „fuj“ a zavedli jsme placené pěstouny a placené dočasné pěstouny... Ale řekněme si upřímně, nejlépe je dítěti ve vlastní rodině. Když to nejde (dítě rodiče nemá nebo zcela selhávají), nastupuje stát se svými organizacemi – ústavy. Musí o tyto ústavy dbát a jak ukazuje praxe – jsou nenahraditelné.“

Václav Klaus ml. se takto zamyslel po setkání poslanců s „živými řediteli“ DD ze severních Čech. Asi by bylo fajn, kdyby se politici stýkali se živými lidmi častěji. Zákony, které přijímají, by pak v normálním životě lépe fungovaly.

František Berger

AKČNÍ JARO V OPEN GATE: Běžci se potili na trati, maturanti u zkoušek. Jenom Indům byla zima

Krásné jarní počasí se dostavilo i k nám do Open Gate. Na nadcházející teplé dny se chystá velké množství nejrůznějších akcí, výletů a zábav.

Nejprve si ale připomeňme několik událostí, které se konaly v uplynulých týdnech: z partnerské školy DAIS v indické Bombaji k nám dorazila skupina studentů a jejich pedagogové. To, že jde o výměnu nejen kulturní, ale též klimatickou, si uvědomili po příletu, kdy je čekal téměř padesátistupňový teplotní rozdíl! Spolu s jejich návštěvou byl spojený Večer české a indické kuchyně, při kterém naši indičtí hosté uvařili jejich tradiční pokrmy a čeští výměnní studenti zase pro ně připravili česká jídla.

CHARITATIVNÍ BĚH BABICEMI

Na akademické úrovni také proběhlo mnoho akcí: konalo se krajské kolo dějepisné a astronomické olympiády, speciální schůzku měl Akademický klub Kreativního psaní (přijel nás navštívit zajímavý host, herec a spisovatel), a také se konala panelová diskuse na téma zabezpečeného a kvalitního internetového připojení ve škole, kybernetické bezpečnosti a problémů s tím spojených. V dubnu proběhla akce Run and Help, charitativní běh Babicemi, který Open Gate pořádá již počtv-

té. Výdělek z letošního běhu bude darován čtyřem dětem, které potřebují sportovní přetězy pro dolní končetiny.

Na nadcházející květen a červen je naplánována spousta dalších zajímavých událostí. Na květen se chystají výlety jednotlivých tříd a různé sportovní zájezdy: Kvarta se podívá na Ostrov u Tisé a Sextáni si vyzkouší sjíždění řeky Vltavy na raftech. Začínají také maturitní zkoušky jak české, tak IB maturity – Oktávo, držíme vám palce!

Jiřina Porubová

Ze života OPEN GATE

JARO PROVONĚNÉ ÚSPĚCHY

Dofe: Má to cenu!

O víkendech mezi dubnem a červnem se studenti kvinty i sexty účastní expedice v rámci DofE – Ceny vévody z Edinburghu. Každý z pěti- nebo šestičlenných týmů vyrazí do terénu hned dvakrát; jednou

cvičně, podruhé už naostro. Studenti musí prokázat své organizační schopnosti, nezávislost na okolí a týmovou spolupráci, což pro ně znamená pár dní v „divočině“ bez pomoci dospělých (mimo pravidelné

kontroly ze strany učitelů/vychovatelů) a moderních technologií. Základy první pomoci, nutností, znalost tábornictví obrovskou výhodou.

Přejeme mnoho zdaru při cestě za vysněnými certifikáty.

Všechno okecáme, česky i anglicky

Cenu pro vítěze Debatní ligy předal pražský zástupitel Alexander Bellu

Debatní klub Open Gate si i v letošní sezóně debatních soutěží připsal zásadní úspěch. Jeho členové zvítězili v české i anglické soutěži Debatní liga a zazářili i v individuálním hodnocení.

Nejlepšími řečníky triadvacátého ročníku Debatní ligy se stal tým ve složení Thea Kratochvílová, James Alexander Carr, Viktorie Hložková a Natan Kratochvíla v cizojazyčné části, ve vítězném týmu debatujícím česky zastupoval Open Gate Alexandr Sušič. Nejmladší reprezentanti se pak radovali z třetího místa v otevřeném turnaji, čímž oslavili svůj první výrazný úspěch v této oblasti.

Svátek práce zahájil maturitní maraton

Zatímco si Češi paradoxně díky Svátku práce užívali volné dny, v Open Gate se začali studenti posledního ročníku

potit nad IB. O dva dny později jim k mezinárodní maturitě přibyla i ta česká. Přejeme maturantům co nejlepší

výsledky, krásné prodloužené prázdniny a spousty úspěchů na vytoužených univerzitách.

Běž a pomáhej

Letošní ročník akce Run and Help byl z hlediska Open Gate mimořádně úspěšný. Na trať vyběhli nezletilí jedinci i dospělé osoby, aby přispěli Simoně, Vašíkovi, Lukášovi a Michalce na sportovní protézy. Pohodovou atmosféru doprovázelo krásné počasí. Čtyřem stovkám běžců se povedlo naběhat dohromady okolo 1 700 kilometrů a na projekt Konta Bariéry díky dárcům putuje z Babic u Prahy přes 70 000 Kč.

Babice hostily mezinárodní konferenci pro mladé TEDxYouth

TEDx je nezisková iniciativa, jejímž účelem je prostřednictvím jednotlivých proslovů sdílet podnětné nápady a příběhy. V Praze se tato akce koná od roku 2009. Pro mládež je určena událost

TEDxYouth, a právě ta se letos poprvé uskutečnila v areálu školy Open Gate. Příprava mezinárodní konference zabrala organizátorům téměř rok a půl. Na pódiu se představili významní hosté.

Například šestadvacetiletý Jan Lukačevič, který spolupracuje s NASA na vesmírné misi ExoMars2020. Z řad organizátorů vystoupili tři řečníci.

Z podkladů OG připravil fb

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře Nadace The Kellner Family Foundation zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Skvělá šance pro studenty vysokých škol

Nadace Terezy Maxové dětem vyhlašuje grantové řízení pro stávající a nově přijaté studenty vysokých škol z dětských domovů v akademickém roce 2018/2019.

Uzávěrka příjmu žádostí: 30. 6. 2018

Co může být předmětem žádosti:

- Učebnice, studijní materiály a pomůcky
- Školné
- Jazykové a odborné kurzy
- Ubytování na koleji
- Cestovné do školy
- Poplatky za připojení k internetu

Formuláře k podání žádosti naleznete na webových stránkách nadace v sekci:
<http://www.nadaceterzymaxove.cz/grantove-řízení/formulare-grantovych-zadosti/>

Přejeme Vám mnoho úspěchů ve studiu!

Jiřina Nachtmannová

Nadace Terezy Maxové dětem

Kontaktní adresa:

Lazarská 13/8, 110 00 Praha 1

Telefon: 257 474 527

Mobil: 725 663 013

E-mail: jirina.nachtmannova@terezamaxovadetem.cz

Web: www.terezamaxovadetem.cz

Staňte se našimi fanoušky na facebooku /Nadace Terezy Maxové dětem/ a získávejte informace o činnosti nadace a možnosti podpory.

BERÁNEK

scénář: Radeczek & Helmut

kreslí: Helmut & Radeczek

hrají: Cibule & Kebule

HOROSKOPY

Bližence,

ať se ti to líbí nebo ne, v květnu se zamiluješ tak moc, že tím všem kolem polezeš na nervy.

Býku,

podle konstelace Marsu a Neptunu je úplně jasný, že letos na jaře potkáš nového miláčka a prožiješ s ním léto tak krásné, jako je moje Helmutovská tvář.

Rybo,

protože vždycky všechno necháváš až na poslední chvíli, hvězdy ti radí, abys tentokrát začala shánět vánoční dárky už teď.

Vodnáři,

hvězdy mi řekly, že u vás ve škole je pěkná nuda a chce to nějaký nápad, jak to tam oživit. Zkus něco vymyslet, protože ostatní spoléhají na tebe.

Lve,

hvězdy si myslí, že by ses měla víc šetřit nebo že bys měla šetřit peníze – teď nevím, jak to přesně myslely, tak se radši šetři a k tomu i šetři.

Raku,

podle spektakulární konstelace planety Mars a hvězdy Altair je velmi pravděpodobné, že v příštích dnech naučíš svého křečka mluvit. (Pokud nemáš křečka, tak si ho rychle kup, ať ho naučíš mluvit, dokud trvá ta vzácná konstelace!)

Kozorohu,

letošní jaro je sice krásné a teplé, ale nepodceňuj chladné večery, které umí ještě pořádně zastudit. Raději se na tajné milostné schůzky pořádně oblékej.

Štíre,

podívej se z okna svého pokoje a na nejbližším stromě spočítej všechny listy. Když to vydělíš počtem větví a od toho odečteš všechny knedlíky, co jsi za svůj život snědl, dostaneš výsledné číslo, které ti prozradí, kolik budeš mít v životě lásek.

Střelce,

podle květnového postavení Jupitera a Neptuna tě čeká ve škole pořádný záhul. Tak buď se hoď marnod, nebo se začni pořádně učit.

Berane,

podle toho, co mně říkaly hvězdy, tě čeká jaro plné krátkých krásných chvil. Budou to takové střípky radosti – užij si je!

Váho,

máš před sebou důležitý krok, ale pořád váháš, jak se rozhodnout. Hvězdy mají pro tebe radu: sněz pamplíšku a říkej u toho: óóó Venuše, do mé duše, vnes mi správné rozhodnutí.

Panno,

jsi bohužel až na konci horoskopů, a snad proto na tvé znamení hvězdy zapoměly. Moc mě to mrzí.

Slavata triathlon tour

**Závod pro všechny kluky
a holky od 4 do 18 let**

2.5.2018	Praha
3.5.2018	Tábor
10.5.2018	Náchod
15.5.2018	Brno
16.5.2018	Olomouc
17.5.2018	Karviná
22.5.2018	Dečín
24.5.2018	Telč
27.5.2018	Liberec
1.6.2018	Plzeň
21.6.2018	Otrokovice

www.slavatatriatlontour.cz

ATLETIKA TÁBOR

Live

Vyhraj jedno z 22 kol Author! Každé Startovní číslo je slosovatelné

Helmutova básnička pro Kláru i Toníčka

Říkal jsem dnes naší tetě,
když jsme spolu venku stáli,
jak je krásné, když vše kvete,
a když slunce krásně pálí.

Ona na to, Jarečku:
neruš mě, když si čtu právě
v novém čísle Zámečku.

Co se děje kolem v trávě
to já vůbec neřeším,
Zámeček je pro mě vším.

Ať si louka klidně kvete
a strom listím zelená,
já si hovím v každé větě,
co Zámeček v sobě má.

Helmut

Milá Zámečata,

na jaře se uklízí. Určitě jste byli do těchto jarních „radovánek“ zapojeni i u vás. Museli jste pomoc uklidit, porovnat, umýt, zamést a sem tam něco vyhodit... Není to žádná extra zábava, ale jednou za rok se větší úklid holt udělat musí, aby přicházející léto bylo hezké, voňavé a barevné.

Tak mě napadlo, že velký jarní úklid bychom si všichni mohli udělat i sami v sobě. Porovnat si myšlenky a priority. Zamést před vlastním prahem. Vyhnat brouky z hlavy. Odnést z duše problémy, kterými se trápíme – a často úplně zbytečně.

Byla by totiž škoda, prožít letošní jaro a léto se starostmi, které nemá smysl řešit, protože řešení nemají. A na druhou stranu kvůli starostem, které řešení mají, se nemá smysl trápit, ale musíme se je snažit honem vyřešit. Aspoň to zkuste! Odměnou bude čistá radost z nádherného jara.

Ondřej Helmut Polák

Nakreslete nebo namalujte to, co si spojujete se zemí, v níž žijete. Její stoletou historii, klíčové osobnosti, významné okamžiky dějin nebo silný osobní zážitek.

Soutěž pro děti z dětských domovů a náhradních rodin pořádá ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové dětem a vyhlašujeme ji ve věkových kategoriích 0–12 a 13+ let, v každé kategorii o tyto finanční odměny: 1. cena **5000 Kč**, 2. cena **3000 Kč**, 3. cena **1000 Kč**.

Každé dítě se může zúčastnit pouze s jedním obrázkem formátu max. A4 s textovým popisem. Obrázky, označené názvem, jménem autora, věkem a adresou, zasílejte pod heslem **Moje země – 100 let naší republiky** buď elektronicky na e-mail petra.zapletalova@terezamaxovadetem.cz, nebo poštou na adresu Nadace Terezy Maxové dětem, Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2. Uzávěrka prací je 13. 7. 2018, výsledky vyhlásíme do 13. 8. 2018.

ING BANK FOND NADACE TEREZY MAXOVÉ DĚTEM

